

Arrest

nr. 302 019 van 21 februari 2024
in de zaak RvV x / XI

Inzake: 1. x
2. x

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat E. VANGOIDSENHOVEN
Interleuvenlaan 62
3001 HEVERLEE

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE Xide KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat x en X, die beiden verklaren van Georgische nationaliteit te zijn, op 17 oktober 2023 hebben ingediend tegen de beslissingen van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 13 september 2023.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 12 januari 2024, waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 31 januari 2024.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken V. SERBRUYNS.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partijen en hun advocaat M. KALIN *loco* advocaat E. VANGOIDSENHOVEN en van attaché A. VAN STEEN, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

1.1. Eerste verzoekende partij (hierna: verzoeker) en tweede verzoekende partij (hierna: verzoekster), echtgenoten, die beiden verklaren van Georgische nationaliteit te zijn, komen volgens hun verklaringen België een eerste maal binnen op 12 februari 2023. Op 17 februari 2023 verlieten zij het grondgebied om naar Duitsland te gaan.

1.2. Vervolgens komen beide verzoekers België weer binnen op 24 februari 2023. Zij verzoeken diezelfde dag beiden om internationale bescherming. Op 13 september 2023 beslist de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen (hierna: de commissaris-generaal), zowel ten aanzien van verzoeker als ten aanzien van verzoekster, tot weigering van de vluchtelingenstatus en tot weigering van de subsidiaire beschermingsstatus. Dit zijn de thans bestreden beslissingen, die op 18 september 2023 aan verzoeker en verzoekster aangetekend worden verzonden.

1.3. De bestreden beslissing, genomen ten aanzien van verzoeker, luidt als volgt:

“(…)

A. Feitenrelaas

U verklaart de Georgische nationaliteit te bezitten, van Georgische origine te zijn en een orthodox christen te zijn. U bent geboren op 7 augustus 1998 in Tbilisi, waar u uw hele leven hebt gewoond. U rondde uw middelbare studies af en werkte als barman. Van 2019 tot 2021 was u politiek actief en nam u deel aan diverse manifestaties. Toen u zag hoe de politie omging met de deelnemers aan de manifestaties, stopte u daar mee.

Sinds mei 2021 hebt u een relatie met G., L. (O.V. X.XXX.XXX, CG XX/XXXXXX), met wie u ging samenwonen in maart 2022. De familie van L. was niet op de hoogte van het feit dat jullie samenwoonden, aangezien haar familie dit niet zou toelaten. Op 19 januari 2023 werden jullie echter samen gezien aan uw huis door iemand die afkomstig was uit Ghvankheti, het geboortedorp van L.. Een dag later, op 20 januari, kwam de broer van L., genaamd S., naar uw huis. Hij klopte aan en toen u de deur opendeed, begon hij u uit te schelden en sloeg hij u ineen. Uw broer en buurman kwamen tussenbeide. Uiteindelijk werd L. onder dwang meegenomen door S. naar hun huis in Ghvankheti. Nadat u ineengeslagen was, had u enige tijd nodig om te herstellen en kreeg u medische verzorging van een vriendin die arts was. L. bleef een week thuis in Ghvankheti en in die periode had u geen contact met haar, omdat haar broer haar gsm had afgenomen. Ze vertelde aan haar familie dat ze moest spreken met de ouders van de kinderen aan wie ze bijles gaf en zij lieten haar terugkeren naar Tbilisi. Kort voor haar vertrek naar Tbilisi contacteerde zij u en ze vertelde dat het goed ging met haar en dat u haar niet mocht contacteren. Ze keerde uiteindelijk samen met S. terug naar Tbilisi en hij controleerde L. door haar op te bellen en zich bij haar vriendinnen te informeren over haar doen en laten. Een week naar haar aankomst in Tbilisi, rond 6 of 7 februari, zag u haar terug. Jullie dienden toen een aanvraag in om jullie huwelijk te laten registreren en op 8 februari trouwden jullie. Door middel van dit huwelijk hoopten jullie dat de familie van L. jullie relatie zou goedkeuren. Uit vrees voor S. besloten u en L. uit voorzorg het land te verlaten.

Op 12 februari 2023 verlieten jullie – samen met 2 vrienden – Georgië en reisden jullie per vliegtuig via Turkije naar België, waar jullie diezelfde dag aankwamen. Op 17 februari reisden jullie samen met vrienden naar Duitsland, om een bezoek te brengen aan de Berghain club. Enkele dagen later, op 24 februari, keerden jullie terug naar België en diezelfde dag dienden jullie een verzoek om internationale bescherming in bij de Dienst Vreemdelingenzaken.

Enkele dagen na jullie vertrek, brachten jullie de familie van L. op de hoogte van jullie huwelijk. Zij keurden jullie relatie echter nog niet steeds niet goed. Uw schoonbroer S. bleef jullie bedreigen en stuurde in april en mei 2023 nog berichten naar L., waarin hij u onder meer met de dood bedreigde.

B. Motivering

Na grondige analyse van het geheel van de gegevens in uw administratief dossier, moet vooreerst worden vastgesteld dat u géén elementen kenbaar hebt gemaakt waaruit eventuele bijzondere procedurele noden kunnen blijken, en dat het Commissariaat-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen (CGVS) evenmin dergelijke noden in uw hoofde heeft kunnen vaststellen. Bijgevolg werden er u geen specifieke steunmaatregelen verleend, aangezien er in het kader van onderhavige procedure redelijkerwijze kan worden aangenomen dat uw rechten gerespecteerd worden en dat u in de gegeven omstandigheden kunt voldoen aan uw verplichtingen.

Volgens uw verklaringen verliet u uw land van herkomst, Georgië, omwille van uw vrees voor vervolging door S., de broer van G., L. (O.V. X.XXX.XXX, CG XX/XXXXXX) die jullie relatie niet goedkeurde en u dreigt te vermoorden. Er wordt door het CGVS echter vastgesteld dat u doorheen uw verklaringen niet aannemelijk heeft gemaakt dat u een persoonlijke vrees voor vervolging heeft, zoals vastgesteld in de Vluchtelingenconventie, noch dat u bij een terugkeer naar Afghanistan een reëel risico op ernstige schade loopt, zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming.

In eerste instantie kunnen er door het CGVS ernstige vragen gesteld worden bij de door u en L. aangehaalde vrees voor vervolging door haar broer S.

Om te beginnen legde u tegenstrijdige verklaringen af bij de DVZ en op het CGVS over de omvang van het incident dat plaatsvond op 20 januari 2023, waarbij u ineen werd geslagen door S.. Bij de DVZ

verklaarde u louter dat er een woordenwisseling met de broer van L. plaatsvond en dat hij u dan fysiek aanviel. Hierdoor geraakte u gekwetst aan uw voet, maar u had geen medische zorgen nodig (Vragenlijst CGVS, vraag 5). Op het CGVS verklaarde u echter dat de broer van L. u zwaar in elkaar had geslagen (CGVS, p. 8; 9; 10). U verklaarde dat hij u zo zwaar fysiek had geslagen, dat u op een bepaald moment niet meer kon opstaan (CGVS, p. 9). U voelde zich zo slecht van de slagen, dat u L. niet kon helpen toen zij werd meegenomen door haar broer (CGVS, p. 9). Bovendien verklaarde u dat u niet naar het ziekenhuis ging, maar dat u thuis wel medische verzorging van M. M., een vriendin die arts is (CGVS, p. 10). U verklaarde dat u blauwe plekken had in uw gezicht en dat uw tand en been gekwetst waren (CGVS, p. 9). Tot slot verklaarde u dat u wat tijd nodig had om te herstellen (CGVS, p. 10). Aangezien dit incident het startpunt was van jullie problemen, dit het moment was waarop u te weten kwam dat S. op de hoogte was van jullie relatie, waarop L. werd meegenomen door haar broer en dit het enige moment was waarop S. fysiek geweld tegen u gebruikte, kan verwacht worden dat u hierover eenduidige verklaringen aflegt bij de DVZ en op het CGVS. Bijgevolg ondermijnt dit de ernst en de omvang van incident dat plaatsvond op 20 januari 2023. Verder kunnen er ook vragen gesteld worden bij de logica van het hele gebeuren. Het is opmerkelijk dat S. u enerzijds zwaar in elkaar slaat (CGVS, p. 9-10) en L. onder dwang meeneemt (CGVS, p. 10), maar dat hij anderzijds L. na een week laat terugkeren naar Tbilisi, haar enkel telefonisch controleert en u niet meer lastig valt (CGVS, p. 11; 13). De ernst waarmee hij u en L. bedreigde op 20 januari staat haaks op de manier waarop hij haar een week later schijnbaar zonder al te veel restricties laat terugkeren naar Tbilisi. Bijgevolg roept dit vragen op bij de ernst van de bedreigingen van S. en de vrees die daaruit in jullie hoofde voortvloeit.

Vervolgens kunnen er ook vragen gesteld worden bij jullie verklaringen met betrekking tot het contact dat jullie hadden met S. na jullie vertrek uit Georgië. Om te beginnen legde u volatiele verklaringen af over het feit of u al dan niet bevriend bent met S. op Facebook en of u hem geblokkeerd had of niet. Eerst verklaarde u dat u het zich niet meer kon herinneren, maar dat u dacht van niet (CGVS, p. 5). Onmiddellijk erna verklaarde u dan dat S. u een aantal keren had proberen bellen en dat u hem toen had geblokkeerd. U wist dat dit voor uw vertrek naar België was, maar niet meer precies wanneer (CGVS, p. 5). Later verklaarde u dan weer dat u niet wist wanneer u hem had geblokkeerd op Facebook (CGVS, p. 13). Bovendien verklaarde u toen dat u niet zeker wist of u hem echt geblokkeerd had of niet en dat hij mogelijks nog op uw vriendenlijst stond (CGVS, p. 13-14). Toen u gewezen werd op het feit dat jullie nog steeds bevriend zijn op Facebook (zie administratief dossier, blauwe map), antwoordde u dat u met blokkeren bedoelde dat u niet meer antwoordde en dat u hem geen berichten meer stuurde (CGVS, p. 14). Aangezien u Georgië hebt verlaten omwille van S., kan verwacht worden dat u een duidelijk antwoord kan bieden op de vraag of u hem al dan niet hebt geblokkeerd op Facebook. Het is overigens bijzonder opmerkelijk dat u zich niet zou kunnen herinneren of u al dan niet nog bevriend bent op Facebook met de persoon die u dreigt te vermoorden. Daarnaast legde uw echtgenote L. tegenstrijdige verklaringen af met betrekking tot haar contact met S. via Facebook. In eerste instantie verklaarde zij ondubbelzinnig dat zij geen posts van S. heeft geliket op Facebook (CGVS L., p. 11). Uit onderzoek blijkt echter dat zij dit in de loop van maart en mei 2023 wel nog gedaan heeft (zie administratief dossier, blauwe map). Na confrontatie verklaarde zij louter dat zij zich dit niet meer herinnerde en dat – indien zij dit had gedaan – ze dit louter deed in een poging om zich te verzoenen (CGVS L., p. 11). Dit is echter geen afdoende verklaring. Er kan verwacht worden dat zij eenduidige verklaringen kan afleggen met betrekking tot haar interactie met S. op Facebook. Het is overigens opmerkelijk dat ze zich niet zou kunnen herinneren of zij al dan niet posts heeft geliket van S., aangezien jullie omwille van hem Georgië hadden verlaten. Bijgevolg ondermijnt dit de geloofwaardigheid van jullie vrees voor vervolging voor S.

Verder dient ook opgemerkt te worden dat het opmerkelijk is dat L. de dreigberichten die jullie kregen in april 2023 van S. bij de DVZ niet ter sprake bracht. L. verklaarde dat jullie op 25 april dreigberichten hadden gekregen van haar broer S. (CGVS L., p. 5), waarvan jullie overigens screenshots neerlegden (zie administratief dossier, groene map). Bij de DVZ verklaarde zij op 26 april dat jullie nog contact hadden met haar broer van 12/02 tot 24/02 (Vragenlijst DVZ L., vraag 5), maar zij vermeldde de dreigberichten van een dag eerder niet. Na confrontatie verklaarde zij dat zij het had over echte gesprekken en zij verklaarde dat ze wel had vermeld dat haar broer jullie bedreigde, maar dat haar de concrete vraag niet werd gesteld (CGVS, p. 6). Dit is echter geen afdoende verklaring. Uw echtgenote kreeg de vraag of de problemen waren opgelost door het huwelijk, waarbij ze spontaan melding maakte van de contacten tussen 12/02 en 24/02 en het feit dat S. zijn mening over de relatie behield. Er kan verwacht worden dat zij op dat moment ook melding maakte van die dreigberichten, zeker aangezien u daarin met de dood werd bedreigd (CGVS L., p. 6). Bijgevolg ondermijnt dit opnieuw de ernst van de vrees die u en L. koesteren tegenover uw schoonbroer S..

Tot slot is het gedrag van u en L. na jullie vertrek niet in overeenstemming te brengen met jullie vrees voor vervolging door S.. U verklaarde namelijk dat jullie Georgië hadden verlaten op 12 februari 2023 (CGVS, p. 5). Voor jullie een verzoek om internationale bescherming indienden in België, gingen jullie op 17 februari 2023 eerst nog naar Duitsland (CGVS, p. 5 & zie administratief dossier, groene map). Uiteindelijk keerden u en L. terug op 24 februari 2023 en jullie dienden diezelfde dag een verzoek om internationale bescherming in (CGVS, p. 5). Het is echter bijzonder opmerkelijk dat u – voor u een verzoek om internationale bescherming indiende – eerst enkele dagen in België verblijft, dan naar Duitsland gaat en dan terugkeert naar België om een verzoek om internationale bescherming in te dienen. U verklaarde dat u naar Duitsland ging omdat het een droom was van u en een vriend om de Berghain club te bezoeken en om een bezoek te brengen aan Berlijn (CGVS, p. 5; 16) Jullie dienden in Duitsland geen verzoek om internationale bescherming in, omdat het daar veel groter is dan in België en omdat u in België een groter veiligheidsgevoel had (CGVS, p. 16). Het feit dat u naar Duitsland ging om toeristische redenen – eerder dan een verzoek om internationale bescherming in te dienen in België of Duitsland – ondermijnt in sterke mate de ernst van uw en L.'s vrees voor vervolging door S.. Verder verklaarden u en L. dat jullie hoopten dat de familie van L. jullie relatie toch nog zou accepteren en dat jullie daarom niet onmiddellijk asiël vroegen in België (CGVS, p. 16 & CGVS L., p. 10). Deze verklaring gaat echter niet op, aangezien L. haar broer reeds op 14 of 15 februari inlichtte over jullie trouw en jullie aldus nog voor het vertrek naar Duitsland op de hoogte waren van de reactie hierop (CGVS L., p. 5-6). Dat jullie op dat moment alsnog beslissen geen bescherming te vragen maar in de plaats daarvan een toeristische uitstap ondernemen, wijst op weinig vreesbewustzijn. Bovendien verklaarde L. dat jullie vrees dat S. u zou vermoorden, de rechtstreekse aanleiding voor jullie vertrek was (CGVS L., p. 7). Het feit dat jullie niet onmiddellijk een verzoek om internationale bescherming indienden, ondermijnt opnieuw de ernst van jullie vrees voor vervolging.

Verder dient tevens vastgesteld te worden dat u – zelfs indien geloof zou worden gehecht aan uw problemen met uw schoonbroer S. – hoe dan ook niet aannemelijk maakte dat u niet zou kunnen rekenen op bescherming van uw nationale autoriteiten indien u zou worden bedreigd omwille van uw relatie met L..

Uit de COI waarover het Commissariaat-generaal beschikt (zie **COI Focus Georgië – Algemene situatie** van 16 januari 2023, beschikbaar op https://www.cgvs.be/sites/default/files/rapporten/coi_focus_georgie_algemene_situatie_20230116.pdf), blijkt dat Georgië beschikt over een goed uitgebouwd rechtssysteem van hoven en rechtbanken. Iedere persoon die van mening is dat zijn rechten zijn geschonden, heeft de mogelijkheid om zich tot deze rechtsorganen te wenden alsook tot de Public Defender, die bevoegd is om (beschuldigingen van) mensenrechtenschendingen en discriminatie te onderzoeken. Door middel van Legal Aid Service voorziet de overheid in gratis juridisch advies voor elke Georgische burger. Kwetsbare personen kunnen tevens beroep doen op deze dienst voor gratis rechtsbijstand en vertegenwoordiging voor de rechtbank. Daarnaast is er een breed scala aan ngo's, waaronder GYLA, Human Rights Center en Rights Georgia, die de situatie op vlak van mensenrechten nauw opvolgen en tot wie de burger zich eveneens kan richten voor bijstand. Het rechtssysteem in Georgië is in transitie. Sinds de politieke omwenteling in de herfst van 2012 is heel wat vooruitgang geboekt op het vlak van het bieden van effectieve bescherming. Verschillende structurele initiatieven zijn reeds genomen en hebben in de praktijk gezorgd voor een grotere onafhankelijkheid en professionalisering van de rechterlijke macht. Niettemin er de laatste jaren sprake is van een stagnatie of zelfs achteruitgang op bepaalde vlakken, kan in het algemeen nog steeds gesteld worden dat bescherming geboden wordt door de Georgische autoriteiten, behoudens specifieke, individuele situaties waarin door middel van concrete elementen aangetoond kan worden dat dergelijke bescherming niet voorhanden is. Uit de beschikbare COI blijkt dat een dergelijk gebrek aan bescherming voornamelijk voorkomt in highprofilezaken, waarbij hooggeplaatste opposanten van het huidige regime of hooggeplaatste figuren uit het vorige regime gerechtelijk vervolgd worden. Dergelijke zaken worden doorgaans gemonitord door de Public Defender en door lokale en internationale organisaties, zodat redelijkerwijze verwacht kan worden dat er voldoende bewijzen voorhanden zijn om deze tekortkomingen te staven.

Er kan bijgevolg verwacht worden dat u aantoont dat u bescherming gezocht heeft, maar deze niet gekregen heeft. U slaagt hier echter niet in.

Aangezien internationale bescherming slechts kan worden verleend indien blijkt dat de verzoeker geen enkele aanspraak kan maken op nationale bescherming, mag van een verzoeker worden verwacht dat hij of zij redelijke pogingen onderneemt om bescherming te verkrijgen in eigen land. Er dient echter te worden vastgesteld dat u en L. geen enkele poging hebben ondernomen om de bescherming van jullie nationale

autoriteiten in te roepen. Zo blijkt dat jullie geen hulp zochten bij de autoriteiten, dat jullie geen klacht indienden bij de politie of nooit naar een andere overheidsinstantie stapten (CGVS, p. 11-12 & CGVS L., p. 7). L. verklaarde ook dat jullie geen concrete stappen hebben gezet om informatie te zoeken over de beschermingsmogelijkheden bij de overheid (CGVS L., p. 7). Tot slot blijkt uit uw verklaringen dat jullie ook geen bescherming zochten bij organisaties die losstaan van de overheid (CGVS, p. 12).

Om te beginnen verklaarde u dat jullie geen hulp zochten bij de overheid, omdat jullie vinden dat de politie corrupt is (CGVS, p. 11). Hiervoor baseerde u zich enerzijds op de verhalen die u hoorde van kennissen die werden gearresteerd tijdens manifestaties en anderzijds op het feit dat de Georgische overheid volgens u pro-Russisch en niet te vertrouwen is (CGVS, p. 11-12). Zulke algemene, onpersoonlijke en blote beweringen zijn vanzelfsprekend geen afdoende verklaring voor de reden waarom u geen bescherming zocht bij de Georgische autoriteiten. Met betrekking tot de verhalen die u hoorde van kennissen die werden gearresteerd tijdens manifestaties dient ook opgemerkt te worden dat dit een geheel andere context is dan de problemen waarvoor u internationale bescherming zoekt in België. Bijgevolg zijn deze weinig representatief voor uw zaak en kan verwacht worden dat u stappen zou ondernemen om bescherming te zoeken bij uw autoriteiten.

Vervolgens verklaarde u dat jullie omwille van uw schoonvader geen bescherming zouden krijgen van de Georgische autoriteiten, omdat hij veel invloeden heeft op de overheidsinstanties (CGVS, p. 12). Om te beginnen dient opgemerkt te worden dat u onwetend was met betrekking tot het werk en de politieke activiteiten van uw schoonvader. U wist dat hij werkte op het gemeentehuis van Ghvankheti, maar u wist niet wat hij precies deed of welke functie hij daar had (CGVS, p. 6-7). U verklaarde dat u zo weinig informatie had, omdat u hem niet persoonlijk kende en omdat u aan L. niet had gevraagd welke functie hij concreet uitoefende (CGVS, p. 7). Daarnaast verklaarde u dat hij lid was van de regeringspartij en dat hij ondervoorzitter was van de verkiezingscommissie (CGVS, p. 6). Maar verder had u geen informatie over zijn politieke activiteiten (CGVS, p. 7). Het is bijzonder opmerkelijk dat u geen verdere informatie zou verzamelen of vragen zou stellen over de persoon waardoor u vreest niet op bescherming van uw autoriteiten te kunnen rekenen. Daarnaast kon u ook onvoldoende concretiseren op welke manier uw schoonvader invloedrijk was en hoe hij bijgevolg zou kunnen voorkomen dat u en L. bescherming zouden krijgen van de Georgische autoriteiten. Telkens u de kans kreeg om uit te leggen op welke manier uw schoonvader invloedrijk was, verwees u louter naar het feit dat hij S. – zijn zoon – had kunnen onttrekken aan de militaire dienstplicht (CGVS, p. 7; 12). Het militaire commissariaat is volgens u een heel machtige overheidsinstantie en hieruit blijkt dat uw schoonvader veel invloeden heeft bij andere overheidsinstanties (CGVS, p. 12). Dit is echter onvoldoende concreet en hiermee toont u niet aan op welke manier uw schoonvader zou verhinderen dat u in uw persoonlijke geval geen bescherming zou krijgen van uw autoriteiten. Verder had u geen concrete informatie over de banden of connecties van uw schoonvader (CGVS, p. 12). Vervolgens verwees u louter naar het feit dat hij actief was tijdens de verkiezingen in Georgië en dat hij werkt bij de overheidsinstanties (CGVS, p. 12), hetgeen vanzelfsprekend onvoldoende concreet is. Tot slot verwees u ook naar het feit dat in Georgië alles om vriendjespolitiek gaat en dat iemand veel invloed kan uitoefenen als die kennissen heeft binnen een overheidsinstantie (CGVS, p. 12). Zulke algemene blote beweringen zijn eveneens niet afdoende. Bijgevolg slaagt u er niet in om aannemelijk te maken dat u niet zou kunnen rekenen op bescherming van uw autoriteiten omwille van uw schoonvader.

Daarnaast dient opgemerkt te worden dat L. eveneens verklaarde dat jullie geen bescherming zochten omwille van haar vader (CGVS L., p. 7-8). Zij verklaarde dat hij veel kennissen met hoge functies binnen de regering had. Zo verklaarde zij dat hij opgroeide met Ma. Md., een parlamentslid (CGVS L., p. 8). Verder vertelde zij ook dat uw schoonvader goede banden had met So. B., een gedeputeerde van de Georgische Droom, en met de burgemeester van Terjola (CGVS L. p. 8). Hierbij dient opgemerkt te worden dat uw echtgenote op geen enkele wijze deze connecties staaft. Daarnaast slaagt zij er ook niet in om deze connecties verder te concretiseren. Zo verklaarde zij louter dat So. een heel invloedrijke politieke figuur in jullie regio was en dat zij veel mensen kent binnen de regeringspartij (CGVS L., p. 8), hetgeen vanzelfsprekend onvoldoende concreet is. Verder verklaarde zij over Ma. dat hij een hoge functie heeft, maar zij wist niet welke functie hij precies had (CGVS L., p. 8), hetgeen opmerkelijk is. Verder slaagt uw echtgenote er niet in om aannemelijk te maken dat uw schoonvader door middel van deze connecties zou kunnen verhinderen dat jullie bescherming krijgen van de Georgische autoriteiten. Om te beginnen verwees zij louter naar het feit dat de overheidsinstanties corrupt zijn en dat de politie gepolitiseerd is (CGVS L., p. 8). Verder verklaarde zij louter dat haar vader door middel van zijn netwerk zou verhinderen dat jullie bescherming krijgen (CGVS L., p. 8). Tot slot verklaarde zij dat er veel gevallen zijn waar rechters omgekocht zijn (CGVS L., p. 8). Zulke algemene blote beweringen zijn vanzelfsprekend niet afdoende.

Tot slot verwees L. ook naar het feit dat uw vader – met behulp van zijn kennissen - uw broer kon onttrekken van zijn dienstplicht (CGVS L., p. 8), hetgeen zoals eerder aangeven niet afdoende is.

Verder verklaarde L. dat jullie geen bescherming zochten bij jullie autoriteiten omdat jullie eerst de reactie van haar familie op jullie huwelijk wilden afwachten (CGVS L., p. 7-8). Er kan echter verwacht worden dat – indien u werkelijk vreesde gedood te worden door de broer van L. – jullie verder stappen ondernamen of dat jullie – indien de familie van L. niet op gepaste wijze reageerde – op een later tijdstip bescherming zochten bij jullie autoriteiten.

Met betrekking tot de organisaties die losstaan van de overheid, verklaarde u louter dat zij onmachtig zijn en u niet kunnen helpen. Omdat de regering veel macht heeft en invloeden heeft op alle organisaties die bestaan in Georgië (CGVS, p. 13). Hiervoor baseert u zich op het de huidige politieke situatie in Georgië. U verklaarde dat Rusland 2 regio's bezet in uw land en dat de Georgische regering corrupt is, pro-Russisch is en de grenzen heeft geopend voor de Russen (CGVS, p. 13). Het louter verwijzen naar de algemene politieke situatie is vanzelfsprekend onvoldoende persoonlijk en niet afdoende. Bijgevolg slaagt u er niet in aannemelijk te maken dat u geen beroep zou kunnen doen op een organisatie die losstaat van de overheid.

Op basis van bovenstaande elementen slaagt u er niet in aannemelijk te maken waarom u geen bescherming zou kunnen krijgen omwille van uw problemen.

Uw documenten kunnen hier geen ander licht op werpen. Uw paspoort en het paspoort van L. bevestigen louter jullie identiteit en herkomst, hetgeen niet in twijfel wordt getrokken. De kopieën van het diploma van uw echtgenote bevestigt louter dat zij gestudeerd heeft en haar diploma heeft behaald, hetgeen eveneens niet in twijfel wordt getrokken. De kopieën van de documenten van uw schoonvader bevestigen louter dat hij politiek actief was, hetgeen eveneens niet in twijfel wordt getrokken. Het artikel over uw grootvader bevestigt zijn crimineel verleden, hetgeen eveneens niet in twijfel wordt getrokken.

Met betrekking tot de handgeschreven getuigenissen die u hebt neergelegd van uw broer, zijn echtgenote en uw buurman dient opgemerkt te worden dat deze van dien aard zijn dat ze door eenieder kunnen opgesteld worden en dat eender wat kan genoteerd worden, waardoor de bewijswaarde van dit stuk intrinsiek uitermate gering is.

Bijgevolg kan hier geen waarde aan gehecht worden. Met betrekking tot de screenshots van de dreigberichten S., dient opgemerkt te worden dat deze onderhevig kunnen zijn aan manipulatie en enscenering. Bijgevolg kan hier eveneens geen waarde aan gehecht worden.

Het CGVS besluit dan ook dat u niet aannemelijk maakt dat u een persoonlijke vrees voor vervolging zoals bedoeld in de Vluchtelingenconventie loopt, noch dat u in geval van terugkeer naar Georgië een reëel risico op ernstige schade zou lopen zoals bedoeld in artikel 48/4, §2) van de Vreemdelingenwet.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.
(...)"

1.4. De bestreden beslissing, genomen ten aanzien van verzoekster, luidt als volgt:

"(...)

A. Feitenrelaas

U verklaart de Georgische nationaliteit te bezitten, van Georgische origine te zijn en een orthodox christen te zijn. U bent geboren op 16 juni 1998 in Ghvankheti, in het Terjola district, in de regio Imereti. In 2016 verhuisde u naar Tbilisi, waar u op verschillende adressen hebt gewoond. U studeerde filologie aan de Staatsuniversiteit en werkte eerst in een school en later als consultant bij een Italiaans bedrijf. Daarnaast gaf u ook nog bijles.

Sinds 2016 nam u – als u tijd had – deel aan manifestaties. Omwille van uw deelname aan de manifestaties, kreeg u minder lesuren op school. Uiteindelijk diende u hierdoor te stoppen met werken op school.

Sinds mei 2021 hebt u een relatie met N., K. (O.V. X.XXX.XXX, CG XX/XXXXX), met wie u samenwoonde. Uw familie was hiervan niet op de hoogte, aangezien zij niet akkoord zouden gaan met jullie relatie. Op 19 januari 2023 werden jullie samen gezien aan het huis van uw echtgenoot K. door iemand die afkomstig was uit Ghvankheti. Een dag later, op 20 januari, kwam uw broer, genaamd S., naar het huis van uw echtgenoot. Nadat uw broer had aangeklopt, deed uw echtgenoot de deur open. Toen hij de deur opendeed, begon uw broer hem uit te schelden en sloeg hij hem ineen. Daarnaast werd u onder dwang meegenomen door uw broer naar Ghvankheti. U werd een gedurende een week opgesloten en u had geen contact met K., aangezien uw broer uw gsm had afgenomen. Uiteindelijk vertelde u aan uw familie dat u terug moest naar Tbilisi omdat u moest spreken met de ouders van de kinderen aan wie u bijles gaf. Uw familie stemde hier meer in en kort voor uw vertrek contacteerde u uw echtgenoot om te zeggen dat alles goed ging en dat hij u niet mocht contacteren. U keerde dan samen met uw broer S. terug naar Tbilisi. Nadat uw broer u had afgezet, keerde hij terug naar het dorp. Hij controleerde u echter door u te bellen en te videochatten. Ongeveer een week na uw terugkeer naar Tbilisi, sprak u af met uw echtgenoot en op 8 februari trouwden jullie. Door middel van dit huwelijk hoopten jullie dat uw familie jullie relatie toch zou goedkeuren. Uit vrees dat S. uw echtgenoot zou doden, besloten u en K. om uit voorzorg het land te verlaten.

Op 12 februari 2023 verlieten jullie – samen met 2 vrienden – Georgië en reisden jullie per vliegtuig via Turkije naar België, waar jullie diezelfde dag aankwamen. Op 17 februari reisden jullie samen met vrienden naar Duitsland, om een bezoek te brengen aan de Berghain club. Enkele dagen later, op 24 februari, keerden jullie terug naar België en diezelfde dag dienden jullie een verzoek om internationale bescherming in bij de Dienst Vreemdelingenzaken.

Enkele dagen na jullie vertrek, brachten jullie uw familie op de hoogte van jullie huwelijk. Zij keurden jullie relatie echter nog niet steeds niet goed. Uw broer S. bleef jullie bedreigen en stuurde in april en mei 2023 nog berichten naar u, waarin hij onder meer uw echtgenoot met de dood bedreigde.

B. Motivering

Na grondige analyse van het geheel van de gegevens in uw administratief dossier, moet vooreerst worden vastgesteld dat u géén elementen kenbaar hebt gemaakt waaruit eventuele bijzondere procedurele noden kunnen blijken, en dat het Commissariaat-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen (CGVS) evenmin dergelijke noden in uw hoofde heeft kunnen vaststellen. Bijgevolg werden er u geen specifieke steunmaatregelen verleend, aangezien er in het kader van onderhavige procedure redelijkerwijze kan worden aangenomen dat uw rechten gerespecteerd worden en dat u in de gegeven omstandigheden kunt voldoen aan uw verplichtingen.

Vooreerst dient gewezen te worden op het feit dat u verklaarde dat u als gevolg van uw deelname aan manifestaties, minder uren kreeg op de school waar u les gaf. Hierdoor daalde uw inkomen en moest u uiteindelijk uw werk verlaten (CGVS, p. 3-4). Deze en soortgelijke problemen zijn betreurenswaardig maar kunnen naar aard, intensiteit en draagwijde niet worden beschouwd als vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie of als ernstige schade zoals bedoeld in de definitie van subsidiaire bescherming. Bovendien bleek uit uw verklaringen dat u in staat was om ander werk te vinden. U verklaarde namelijk dat u begon te werken bij een Italiaans bedrijf en dat u bijles gaf aan kinderen (CGVS, p. 4).

Verder beroept u zich op dezelfde asielmotieven als uw echtgenoot, namelijk de bedreigingen door uw broer S. omwille van jullie relatie (CGVS, p. 7). In het dossier van uw echtgenoot N., K. (O.V. X.XXX.XXX, CG XX/XXXXX) werd een weigeringsbeslissing genomen, waardoor ook in uw hoofde geen vervolgingsvrees of risico op ernstige schade kan worden vastgesteld op deze basis. De beslissing van uw partner luidt als volgt:

[...]

Het CGVS besluit dan ook dat u niet aannemelijk maakt dat u een persoonlijke vrees voor vervolging zoals bedoeld in de Vluchtelingenconventie loopt, noch dat u in geval van terugkeer naar Georgië een reëel risico op ernstige schade zou lopen zoals bedoeld in artikel 48/4,§2) van de Vreemdelingenwet.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet. (...)

2. Over de gegrondheid van het beroep

2.1. Het verzoekschrift

2.1.1. In een enig middel beroepen verzoekers zich op de schending van de artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen en van de artikelen 48/3, 48/4, 48/5, 57/7 en 62 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de Vreemdelingenwet).

Wat betreft de vermeende tegenstrijdigheden tussen hun verklaringen bij de Dienst Vreemdelingenzaken en hun persoonlijke onderhouds bij het commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen (hierna: het commissariaat-generaal), betogen verzoekers het volgende:

“Verzoeker werd bij DVZ gevraagd naar de opgelopen verwondingen tijdens de aanval op 20/1/23 Hij antwoordde naar waarheid dat hij gekwetst raakte aan zijn voet. Aangezien tijdens het gehoor werd benadrukt dat de verzoeker kort en bondig moest zijn, omdat er tijdens het tweede relaas nog tijd zou zijn voor een uitvoerig relaas, heeft verzoeker enkel zijn zwaarste verwonding vermeld, deze aan zijn voet. Deze kwetsuur bleek geen medische zorgen -waarmee hij doelde op de medische zorgen bij een officiële dokter of in een ziekenhuis -te vereisen, zoals dat wel het geval is met een breuk bijvoorbeeld Verzoeker kreeg niet de kans om in detail verdere toelichting te verstrekken Dat was wel het geval tijdens zijn tweede gehoor. Verzoeker schetste de context en vertelde genuanceerd over het incident, met name dat hij zwaar in mekaar was geslagen en dat hij daardoor niet meer kon opstaan Op het CGVS werden dan ook meerdere specifieke vragen gesteld , waaronder de vraag of verzoeker medische zorgen had gekregen Verzoeker bevestigde - in de lijn van zijn eerste gehoor- dat hij niet naar het ziekenhuis ging voor medische zorgen. Hij voegde er wel aan toe dat hij door een vriendin die voor dokter had gestudeerd, werd verzorgd thuis. Ten tijde van zijn gehoor bij DVZ was hier allerm minst ruimte voor extra toelichting. Van enige substantiële manifeste strijdigheid is hier allerm minst sprake! Verwerende partij verwijst eveneens naar het niet vermelden door verzoekster van het dreigbericht in april 2023 bij DVZ Echter blijkt de vraag bij DVZ als volgt: " Is het probleem dan nu niet opgelost nu jullie getrouwd zijn "? Waarop verzoekster antwoordt dat zij in februari 2023 nog contact hadden met de broer doch dat deze zijn mening over de relatie behield Nergens wordt gevraagd naar dreigberichten die zij zou ontvangen hebben, evenmin wordt geïnformeerd naar welke problemen zich nog gesteld hebben sinds hun aankomst in België De vraag is zeer specifiek nu zij peilt naar de mogelijke gunstige invloed van het huwelijk op het probleem, wat verzoekster juist heeft beantwoord door te stellen dat zij moesten vaststellen dat de broer zich tegen hun relatie bleef uitspreken”

Voorts hekelen verzoekers dat de verwerende partij zich beperkt tot een partiële lezing van het relaas van verzoeker aangaande de gevangenneming van verzoekster, alsook dat verzoekster hierover zelf niet werd bevraagd. Zij stellen hierover het volgende:

“Verwerende partij meent een strijdigheid te kunnen weerhouden tussen enerzijds de "zware aanval" op verzoeker en anderzijds de vrijlating van verzoekster na een week in haar dorp te hebben opgesloten gezeten door haar broer en dit "schijnbaar zander al te veel restricties" Ten onrechte. Verzoeker legde uit hoe verzoekster haar familie wist te overtuigen haar te laten terugkeren naar de stad na een week van opsluiting. Verzoekster gaf privé bijles aan kinderen van particulieren.

*Zij wist de familie ervan te overtuigen dat deze mensen op haar bijles zaten te wachten en dat zij die zaken met hen diende te bespreken omdat ze nu in het ongewisse verkeerden
De terugkeer naar de stad gebeurde allerminst zonder al te veel restricties zoals verwerende partij laat uitschijnen. Integendeel.*

Haar broer vergezelde verzoekster persoonlijk tot aan haar woonst in TBILISI. (notities 11/18) Vanaf dat moment zou hij haar positie / locatie dagelijks meermaals controleren (notities verzoeker 11/18)

Hij belde haar dan op op via videochat om te weten waar zij zich bevond, zo kon hij haar positie steeds verifiëren / achterhalen .

Ook verzoekster verklaarde dit spontaan (notities verzoekster 10/13)

Verzoekster haar vrienden werden ook geregeld opgebeld door haar broer met vragen om informatie over haar positie. (notities verzoeker 11/18)

Opvallend genoeg heeft enkel verzoeker vragen ontvangen over een tegenstrijdigheid die in hoofde van verzoekster ook wordt weerhouden

Dit is geen ernstige manier van werken, nu dit de rechten van verdediging schendt"

Tevens opperen verzoekers dat de verwerende partij geen afdoende onderzoek heeft gevoerd naar onderdelen van hun relaas die essentieel zijn om hun vrees voor vervolging te kunnen beoordelen. Concreet betogen zij als volgt:

*"Om te kunnen beoordelen of het relaas van een koppel verzoekers waarachtig is, dienen minstens beide partijen ten gronde worden gehoord over alle elementen die relevant zijn voor de oordeelsvorming
Dit is niet gebeurd.*

Verzoekster haar gehoor heeft amper 1:36u geduurd, hierin inbegrepen de intro, de opmerkingen van ondergetekende en de uitleiding !

Het eigenlijk gehoor zal hoop en al een klein uurtje hebben bedragen

Dit is niet toelaatbaar, dit is geen ernstige manier van onderzoekvoering

De vrees voor vervolging in hoofde van verzoekers houdt verband met het politiek profiel van verzoekster haar vader

Zij werd het slachtoffer van gevangenneming door haar eigen familie , een essentieel onderdeel van het relaas waarover verzoekster niet in het minst gehoord is!

Meer nog, verzoekster heeft op geen enkel ogenblik vrij haar relaas mogen brengen

Het gehoor werd afgenomen in juni 2023

Op dat ogenblik stond Georgië nog als veilig land gekwalificeerd

Inmiddels is de realiteit anders.

Georgië is van de lijst met veilige landen gehaald bij KB met ingang van 10/8/23

Het zorgvuldigheidsbeginsel wordt hier bijgevolg manifest geschonden. Immers dient verwerende partij als bestuur zijn beslissing op een zorgvuldige manier voor te bereiden en de beslissing te stoelen op een correcte feitenvinding, wat in casu niet gebeurd is.

Het gehoor vertoont leemten.

Om verklaringen als niet logisch te kwalificeren, dient men eerst de naakte feiten grondig bloot te leggen

Dit is niet gebeurd !

Verzoekster is na een kort stukje personalia, uitvoerig bevraagd over het profiel van haar vader

Deze informatie is vereist, doch niet voldoende om zonder analyse van andere elementen zoals het geweld op haar partner, de ontvoering en vasthouding door haar broer, een negatieve beslissing te kunnen schragen

Verwerende partij schendt aldus de beginselen van behoorlijk bestuur, alsmede de artikelen 2 en 3 van de Wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen."

Waar de verwerende partij in de bestreden beslissingen stelt dat er vragen kunnen gesteld worden bij hun verklaringen met betrekking tot het contact dat zij hadden met S., de broer van verzoekster, na hun vertrek uit Georgië, betogen verzoekers dat de contacten tussen hen en S. hun relaas, dat zij pogingen ondernamen om de familiale zegen voor hun huwelijk alsnog te verkrijgen vanuit België, bevestigen. Zij verduidelijken hierover het volgende:

"Verwerende partij maakt een kille steriele analyse van het dossier onder verwijzing naar hun Facebook historiek

Vooreerst wat "de contacten op FB " betreft tussen verzoekster en haar broer S dient alvast genuanceerd te worden dat de communicatie het uitbrengen van enkele LIKES op enkele posts van haar broer S. betreft.

Van daadwerkelijke communicatie is geenszins sprake

Dit hoeft ook niet te verbazen

Verzoekers geven hiermee hun locatie niet weer, zij bevinden zich in veiligheid.
Tezelfdertijd is S., de belager van verzoeker, geen vreemde voor verzoekster. Het betreft hier niemand minder dan haar eigen broer met wie zij altijd een goede band heeft gehad! Zij tracht haar broer meermaals te overtuigen van zijn zegen te geven voor de relatie
Verzoekster herinnerde zich deze enkele likes niet, en verklaarde dit naar waarheid
Stellen dat dit de geloofwaardigheid van hun relaas ondermijnt, getuigt van een visie waarbij het onderliggend menselijk leed veroorzaakt door een familiaal drama terzijde wordt geschoven, niettegenstaande dit een belangrijke factor vormt om het handelen van verzoekers te begrijpen
Verzoekers hoopten - tegen beter weten in - op een verzoening met de familie van verzoekster in het bijzonder met S. met wie verzoekster een goede band onderhield. Zonder hun zegen kunnen beiden geen leven opbouwen in Georgië.
Verzoekers- twee heel jonge mensen - wensten de zegen van de familie en ondernamen ook pogingen om deze te bekomen.
Verzoekers waren zeer verzoenend ingesteld, nu zij allerminst hun land wilden verlaten, beiden hadden een betaalde job en een goed leven. Zij lijdten onder de afwezigheid van hun thuis en families.
Significant is de verklaring van verzoekster op de vraag waarom zij haar huwelijk pas liet registreren in het buitenland en niet in Georgië:
"Op 8 februari 2023 hebben wij ons huwelijk geregistreerd. Wij hebben dat niet gedaan omdat wij bang waren over de reactie van mijn familie, vooral van mijn broer. Wij dachten dat als wij niet daar zouden zijn, het voor ons veiliger zou zijn als hij negatief zou reageren. Wij dachten, als wij Georgië zouden verlaten, dan pas zouden wij vertellen dat wij officieel man en vrouw waren en wij zouden vernemen hoe hij zou reageren" (notities verzoekster 10/13)
Verzoekers proberen met andere woorden door het huwelijk te laten registreren, een verzoening met de familie tot stand te brengen. Kan hen dan verweten worden dat zij via FB een paar likes uitbracht die zij zich maanden later niet meer herinnerde op het moment van het gehoor?
Wat verzoeker betreft, verwijst verwerende partij naar diens weifelend antwoord op de vraag naar zijn laatste contacten met S.
Verzoeker weet het niet, hij weifelt. Hij brengt die twijfel ter kennis, omdat hij het eenvoudigweg niet goed meer weet.
Hij herinnert zich het laatste echte persoonlijk contact met S. niet, omdat hij doelt op een fysiek daadwerkelijk contact, niet op een FB bericht waarover het dan later zou blijken te gaan
Verzoeker spreekt van blokkeren doch herneemt vervolgens spontaan en VOORALEER hij geconfronteerd wordt met enige strijdigheid dat hij zelfs niet weet of hij hem wel echt geblokkeerd heeft of niet :
Op de vraag wanneer hij S. geblokkeerd had, antwoordt hij :
"Ja ik wilde met hem geen contacten hebben. Ik weet niet eigenlijk, heb ik hem echt geblokkeerd of niet. Maar als dat betekent dat het blokkeren is, dan heb ik hem geblokkeerd, maar ik had geen zin om naar hem berichten te sturen , omdat het geen zin had" (notities verzoeker, 13/18)
Uit het antwoord van verzoeker blijkt al meteen dat hij zelf niet goed weet wat strikt genomen blokkeren betekent. Zijn antwoordt is een weergaven van zijn gedachten over zijn eigen FB geschiedenis met S.,
Verzoeker licht ook toe waarom S. op de lijst van vrienden is geplaatst, met name om de gunst van de familie van zijn vrouw te winnen, nu hun zegen van kapitaal belang is in een land als GEORGIE (notities verzoeker 14./18)
Dat is ook de reden waarom er in maart 2023 ,een hartje wordt geplaatst onder een foto van S.
Verzoekers wilden als twee jongelingen wiens familiaal netwerk volledig weggevallen is, hun familie recupereren, en ondernamen daartoe halfslachtige pogingen met "likes" en " hartjes".
De houding van verzoekers valt wel degelijk te rijmen met hetgeen zij verklaard hebben, namelijk dat zij hoopten op een verzoening na hun geregistreerd huwelijk en dat zij daartoe verschillende pogingen ondernamen vanuit België
Om die reden stuurde verzoekster bijvoorbeeld berichten naar haarbroer
Verzoekers brengen ZELF berichten bij waaruit blijkt dat zij contact opnamen met S. vanuit België.
Verzoeker verklaart op de vraag wat Lana dan aan haar broer stuurt:
"Lana zegt aan haar broer dat zij dat - nadat wij officieel zouden trouwen- haar familie ons zou accepteren en zij vindt het jammer dat het niet gebeurd is " (notities verzoeker 6/18)
Waarop haar broer dreigberichten terug stuurt.
Deze berichten die bewijsstukken uitmaken ter ondersteuning van het relaas van verzoekers, worden door verwerende partij ten onrechte ter zijde geschoven .
Waarom zouden zij dan hun communicatie met S. proberen geheim te houden op FB ? Dit slaat nergens op in het licht van hun overig relaas."

Bovendien benadrukken verzoekers hun profiel van jonge twintigers die nooit eerder hun land van herkomst verlaten hebben. In dit verband benadrukken zij het volgende:

“Verzoekers reisden naar België op 12/2/23

Alvorens asiel aan te vragen reisden zij enkele dagen naar Berlijn om de befaamde BERGHAIN bar/ club te bezoeken samen met een vriend

Verzoekers wisten dat zij veilig waren voor hun familie in het buitenland en hebben inderdaad 12 dagen gewacht met het aanvragen van asiel om hun droom even na te jagen

*Zij ervoeren veiligheid, en zagen om die reden niet meteen een noodzaak om direct asiel aan te vragen
Dit is geen ernstig argument evenwel om te stellen dat dit gedrag niet overeenstemming is te brengen met hun vrees voor vervolging . Dit is niet juist.*

Verzoekers hebben dan misschien wel zoals twintigers in hun studententijd wel eens vaker doen, onbezonnen/ onnadenkend gehandeld maar zij wisten wel met zekerheid dat ze veilig waren al die tijd.

Tezelfdertijd leefde er de hoop bij het koppel dat zij alsnog de zegen van haar familie zouden krijgen, waarna zij meteen zouden terugkeren.

Immers beantwoorden verzoekers allerminst aan het profiel van de economische gelukszoeker.

Integendeel, Verzoekster studeerde filologie en werkte als consultant bij een Italiaans bedrijf. Zij verdiende zeer goed haar brood. Daarnaast gaf zij ook bijles. Tot slot is haar familie zeer welgesteld.

Verzoeker van zijn kant werkte vast als barman en had een degelijk inkomen. Beiden zouden niet liever dan naar hun thuisland terugkeren.

Bij de beoordeling van het asielverzoek dient de commissaris de persoonlijke omstandigheden van verzoekers in acht te nemen:

"De commissaris-generaal beoordeelt het asielverzoek individueel, objectief en onpartijdig en houdt rekening met de volgende elementen: de individuele situatie en persoonlijke omstandigheden van de asielzoeker, waaronder factoren als herkomst, geslacht en leeftijd, om te beoordelen of, op basis van de persoonlijke omstandigheden van de asielzoeker, de handelingen waaraan hij is of kan worden blootgesteld, overeenkomen met vervolging of ernstige schade;" (bovengenoemd artikel 27 KB).

In casu is niet afdoende rekening gehouden met het persoonlijk profiel van verzoekers.

Het profiel van verzoeker is allerminst grondig onderzocht.

Dat verbaast nu juist zijn profiel als niet hoog opgeleide en zijn familiale achtergrond een groot probleem vormden voor de familie van verzoekster.

Verzoeker maakte zijn middelbare school af doch studeerde niet verder

Hij ging aan de slag als barman

Verzoekster daarentegen studeerde filologie en was werkzaam als consultant voor een Italiaans bedrijf.

Zij werd zeer goed verlonde.

Verzoekster trok thuis weg omdat zij zich niet emotioneel verbonden voelde met haar conservatieve familie. Zij kon zich niet vinden in hun levensvisie en ging om die reden in de stad wonen samen met vriendinnen.

Verzoeker zijn grootvader en vader werden beiden veroordeeld

Verzoeker bracht een artikel mee over zijn grootvader.

Verzoeker zijn familie staat gekend als een soort van maffia in Georgië. Het betreft hier geen kruimeldieven.

Tevens was verzoeker in het verleden al in aanraking gekomen met het gerecht omwille van drugsfeiten. Zij beschouwden hem als een drugsverslaafde die veel te min was voor hun dochter/ zus.

Verzoekers vormden mekaar tegenpolen qua afkomst en qua educatie, en beiden woonden tot slot ook nog eens ongehuwd samen.

Het verbaast dat het CGVS de beide profielen niet nader heeft onderzocht/ bevraagd nu deze wel degelijk bijzonder relevant zijn bij de beoordeling."

Tot slot zijn verzoekers van mening dat er in hun hoofde geen daadwerkelijke bescherming door de Georgische overheid voorhanden is, ingevolge het politiek profiel van verzoeksters vader als invloedrijk politicus. Zij betogen in deze als volgt:

“Opdat effectieve bescherming kan geboden worden in vluchtelingrechtelijke zin door de Georgische autoriteiten, dient overeenkomstig art. 48/5, §2 Vreemdelingenwet - omzetting art. 7 Kwalificatierichtlijn een dubbele voorwaarde vervuld te worden:

"Bescherming kan worden geboden door:

a) de Staat, of

b) partijen of organisaties, inclusief internationale organisaties, die de Staat of een aanzienlijk deel van zijn grondgebied beheersen.

Bescherming, in de zin van de artikelen 48/3 en 48/4 wordt in het algemeen geboden wanneer de bedoelde actoren omschreven in het eerste lid redelijke maatregelen tot voorkoming van vervolging of het lijden van ernstige schade treffen, onder andere door de instelling van een doeltreffend juridisch systeem voor opsporing, gerechtelijke vervolging en bestraffing van handelingen die vervolging of ernstige schade vormen, en wanneer de verzoeker toegang tot een dergelijke bescherming heeft. "

Deze informatie is door verwerende partij niet afdoende in acht genomen bij de beoordeling van een mogelijke schending van artikel 3 EVRM in geval van terugkeer.

De CGVS neemt deze objectieve elementen niet (afdoende) in haar beoordeling op om de weigering te kunnen schragen en miskent daarmee de motiveringsverplichting die op haar rust.

Artikel 48/5, §3 van de Vreemdelingenwet bepaalt dat rekening wordt gehouden met de algemene omstandigheden van het land en de persoonlijke situatie van de aanvrager op het tijdstip waarop over de aanvraag wordt beslist.

Dit artikel is een belangrijke wettelijke bepaling die - overeenkomstig de herschikte erkenningsrichtlijn - de asielautoriteiten verplicht om bij de beoordeling van het asielverzoek ook rekening te houden met het profiel van de asielzoeker. Dit betekent bijvoorbeeld dat rekening wordt gehouden met de vraag of een asielzoeker ernstige psychische problemen heeft als gevolg van bijvoorbeeld marteling of verkrachting.

Verzoekers geven aan dat zij een reëel risico op ernstige schade in de zin van artikel 48/4 par. 2, b van de vreemdelingenwet loopt bij terugkeer naar GEORGIE (Foltering / executie of onmenselijke of vernederende behandeling of bestraffing in hun land van herkomst.).

Zo verklaarden zij dat zij onmogelijk de hulp van de politie konden inroepen omwille van enerzijds corruptie van de diensten inzake doch anderzijds en inzonderheid omwille van het politiek profiel van de vader van verzoekster.

Verzoekster haar vader is een zeer invloedrijk figuur.

Hij is recent van werk veranderd en werkzaam binnen de Toeristische dienst waarbij hij verantwoordelijk is voor de instroom van toeristen in de regio

Hij bekleedde verschillende functies nadien, waaronder op de dienst infrastructuur Hij is lid sinds 2012 van de regeringspartij en werd nadien burgemeester van zijn eigen dorp GHVANKETI

Tevens is haar vader actief tijdens de verkiezingen bij de verkiezingscommissie, waarvan hij lid was

Verzoekers brengen een artikel bij aangaande zijn persoon, die diens politiek profiel bevestigt.

Verwerende partij schuift opnieuw de stukken terzijde en verwijt verzoeker dat hij weinig informatie kan meedelen over zijn schoonvader

Echter gaat zij voorbij aan het feit dat verzoeker zijn schoonvader niet persoonlijk kende!

Hij kwam niet bij verzoekster thuis over de vloer, noch had hij zelf ooit persoonlijke gesprekken met de man in kwestie.

Tezelfdertijd verstrekke verzoeker toch bijzonder relevante informatie.

Zo verleide verzoeker dat de vader verantwoordelijk was voor het feit dat de broer van Lana werd vrijgesteld van dienstplicht!

Een vrijstelling van legerdienst bedingen bij het militair commissariaat betekent in Georgië dat sprake is van een bijzonder invloedrijk figuur nu dit hoogst uitzonderlijk is.

Verzoeker stelt terecht dat wanneer een persoon in staat is om een gezonde jongeman van zijn legerdienst vrij te laten stellen, hij ook in staat is om zijn contacten bij politiediensten aan te wenden om verzoekers het leven bijzonder zuur te maken en vervolging te verhinderen.

Dit ogenschijnlijk banaal voorbeeld is juist bijzonder veelzeggend voor de machtige positie die de man bekleedt en het netwerk dat hij kan inschakelen om zijn wil door te drukken.

In tegenstelling tot wat verwerende partij stelt, is het ogenschijnlijk feit divers dat verzoeker aanhaalde, wel degelijk pertinent voor de beoordeling van de invloed van L.'s vader

Dat verzoeker geen concrete informatie kan voorleggen over welke banden de schoonvader dan wel heeft, hoeft niet te verbazen nu hij de man persoonlijk niet kende en er nooit mee in contact is gekomen.

Verwerende partij meent echter dat ook verzoekster in gebreke is gebleven om de connecties van haar vader te gronden.

Verzoekster legde uitvoerige verklaringen af op het CGVS

Het volledig relaas werd gewijd aan het profiel van haar vader, waarbij dus zoals eerder gesteld werd voorbijgegaan aan andere belangrijke elementen zoals de geweldpleging op haar partner en haar vrijheidsberoving

Verzoekster verleide dat haar vader veel connecties heeft binnen de regering, en dat machtige figuren zoals Ma. Md. , parlementariër, en So. B., gedeputeerde met een aanzienlijke invloed binnen de regeringspartij in de regio, evenals de burgemeester van Terjola

Aangaande haar vader verstrekke verzoekster heel wat feitelijke informatie waaruit blijkt dat het een machtig figuur met een belangrijk netwerk betreft.

Verzoekster gaf terecht aan dat de politie gepolitiseerd is en dat er bijzonder veel corruptie heerst.

Bijgevolg zijn er voldoende objectieve indicaties aanwezig om aan te nemen dat verzoekers een reëel risico lopen op ernstige schade.

Derhalve had de CGVS aan verzoekers minstens subsidiaire bescherming moeten toekennen

Art. 48/4 par. 1 Vr W : De subsidiaire beschermingsstatus wordt toegekend aan de vreemdeling, die niet voor de vluchtelingenstatus in aanmerking komt en geen beroep kan doen op artikel 9 ter, en ten aanzien van wie er zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat, wanneer hij naar zijn land van herkomst terugkeert, een reëel risico zou lopen op ernstige schade zoals bepaald in paragraaf 2 en die zich niet onder bescherming van dat land kan of, wegens dat risico, wil stellen en niet onder de uitsluitingsgronden zoals bepaald in artikel 55/4, valt.

Verzoekers vragen de subsidiaire bescherming met toepassing van artikel 48/4,§2 b van de Vreemdelingenwet, met name ernstige schade door foltering of onmenselijke of vernederende behandeling of bestraffing in hun land van herkomst;

Verzoekers vrezen in GEORGIE voor hun veiligheid. Zij kunnen de bescherming niet inroepen van de overheid gezien de machtige positie van verzoekster haar vader

Een eventuele gedwongen terugkeer naar GEORGIE betekent dan ook een reëel risico voor een onmenselijke of vernederende behandeling of bestraffing in hun land van herkomst, hetgeen evenzeer een schending van artikel 3 EVRM inhoudt.

Gelet op de verklaringen van verzoekers, gelet op het feit dat de problematiek van verzoekers overeenkomt met algemeen gekende feiten had het CGVS de nodige voorzichtigheid moeten aan de dag leggen. Twijfel dient te worden uitgelegd in het voordeel van de asielzoeker.

Bijgevolg is het voldoende komen vast te staan dat er ernstige aanwijzingen zijn dat verzoekers vervolging dienen te vrezen wanneer zij naar hun land van herkomst zouden worden teruggezonden.

Gelet op artikel 3 EVRM kunnen verzoekers in geen enkel geval worden teruggeleid naar GEORGIE

Het past derhalve dat de bestreden beslissing wordt vernietigd en dat aan verzoekers de status van vluchteling, ondergeschikt de subsidiaire bescherming wordt toegekend"

2.1.2. Verzoekers vragen de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen (hierna: de Raad) in hoofdorde om de bestreden beslissingen te hervormen en hen de vluchtelingenstatus toe te kennen, in ondergeschikte orde om hen de subsidiaire beschermingsstatus te verlenen en in hoogst ondergeschikte orde om de bestreden beslissingen te vernietigen en de zaken terug te sturen naar het commissariaat-generaal voor verder onderzoek.

2.2. Stukken

Verzoekers voegen ter staving van hun betoog geen stukken bij het voorliggende verzoekschrift.

2.3. Beoordeling van het beroep

2.3.1. Inzake beroepen tegen de beslissingen van de commissaris-generaal beschikt de Raad over volheid van rechtsmacht. Dit wil zeggen dat het geschil met alle feitelijke en juridische vragen in zijn geheel aanhangig wordt gemaakt bij de Raad, die een onderzoek voert op basis van het rechtsplegingsdossier. Als administratieve rechter doet hij in laatste aanleg uitspraak over de grond van het geschil (wetsontwerp tot hervorming van de Raad van State en tot oprichting van een Raad voor Vreemdelingenbetwistingen, *Parl.St. Kamer 2005-2006, nr. 2479/001, p. 95-96 en 133*). Door de devolutieve kracht van het beroep is de Raad niet noodzakelijk gebonden door de motieven waarop de bestreden beslissingen zijn gesteund en de kritiek van verzoekers daarop. Hij dient verder niet op elk aangevoerd argument in te gaan.

De Raad is het enige rechtscollege dat bevoegd is om kennis te nemen van de beroepen ingediend tegen de beslissingen van de commissaris-generaal. In toepassing van de richtlijn 2011/95/EU moet de Raad zijn bevoegdheid uitoefenen op een wijze die tegemoet komt aan de verplichting om "een daadwerkelijk rechtsmiddel bij een rechterlijke instantie" te voorzien in de zin van artikel 46 van de richtlijn 2013/32/EU. Hieruit volgt dat wanneer de Raad een beroep onderzoekt dat werd ingediend op basis van artikel 39/2, § 1, van de Vreemdelingenwet, hij gehouden is de wet uit te leggen op een manier die conform is aan de vereisten van een volledig en *ex nunc*-onderzoek van zowel de juridische als de feitelijke gronden, zoals deze voortvloeien uit artikel 46, punt 3, van de richtlijn 2013/32/EU.

2.3.2. Bewijslast en samenwerkingsplicht

Het wettelijke kader omtrent de bewijslast wordt heden uiteengezet in de artikelen 48/6 en 48/7 van de Vreemdelingenwet, die de omzetting betreffen van artikel 4 van de richtlijn 2011/95/EU en artikel 13,

eerste lid, van de richtlijn 2013/32/EU, en bijgevolg in het licht van deze Unierechtelijke bepalingen moeten worden gelezen.

De in artikel 4 van de richtlijn 2011/95/EU vervatte 'beoordeling van feiten en omstandigheden' in het kader van een onderzoek naar aanleiding van een verzoek om internationale bescherming verloopt in twee onderscheiden fasen.

De eerste fase betreft de vaststelling van de feitelijke omstandigheden die bewijselementen tot staving van het verzoek kunnen vormen. De in artikel 4, eerste lid, van de richtlijn 2011/95/EU en artikel 13, eerste lid, van de richtlijn 2013/32/EU beoogde samenwerkingsplicht, die beperkt is tot deze eerste fase, houdt in dat het in beginsel aan de verzoeker om internationale bescherming toekomt om alle nodige elementen ter staving van zijn verzoek, zoals vermeld in artikel 48/6, § 1, tweede lid, van de Vreemdelingenwet, zo spoedig mogelijk aan te brengen opdat de relevante elementen van zijn verzoek kunnen worden bepaald. De verzoeker moet aldus een inspanning doen om dit verzoek te onderbouwen, onder meer aan de hand van verklaringen, schriftelijke bewijzen, zoals documenten en stukken, of ander bewijsmateriaal. Indien de door de verzoeker aangevoerde elementen om welke reden ook niet volledig, actueel of relevant zijn, is het aan de met het onderzoek belaste instanties om actief met de verzoeker samen te werken om alle elementen te verzamelen die het verzoek kunnen staven. Daarnaast moeten deze instanties ervoor zorgen dat nauwkeurige en actuele informatie wordt verzameld over de algemene situatie in het land van oorsprong en, waar nodig, in landen van doorreis.

De tweede fase betreft de beoordeling in rechte van deze gegevens door de met het onderzoek belaste instanties, waarbij wordt beslist of in het licht van de feiten die een zaak kenmerken, is voldaan aan de materiële voorwaarden, omschreven in de artikelen 48/3 of 48/4 van de Vreemdelingenwet, voor de toekenning van internationale bescherming. Hier wordt beoordeeld wat de gevolgen zijn van de tot staving van het verzoek ingediende elementen, en dus wordt beslist of die elementen daadwerkelijk kunnen voldoen aan de voorwaarden voor de toekenning van de gevraagde internationale bescherming. Dit onderzoek van de gegrondheid van het verzoek behoort tot de uitsluitende bevoegdheid van de met het onderzoek belaste instanties zodat in deze fase een samenwerkingsplicht niet aan de orde is (HvJ 22 november 2012, C-277/11, M.M., pt. 64-70).

De beoordeling van een verzoek om internationale bescherming moet plaatsvinden op individuele wijze. Overeenkomstig artikel 48/6, § 5, van de Vreemdelingenwet moet, onder meer, rekening worden gehouden met alle relevante informatie in verband met het land van herkomst op het tijdstip waarop een beslissing inzake het verzoek wordt genomen, met inbegrip van de wettelijke en bestuursrechtelijke bepalingen die gelden in het land van herkomst en de wijze waarop deze worden toegepast, alsook met de door de verzoeker overgelegde documenten en afgelegde verklaringen. Consistentie, voldoende detaillering en specificiteit, alsook voldoende aannemelijkheid vormen indicatoren op basis waarvan de geloofwaardigheid van de verklaringen kan worden beoordeeld, rekening houdend met de individuele omstandigheden van de betrokken verzoeker. Twijfels over bepaalde aspecten van een relaas ontslaan de bevoegde overheid niet van de opdracht de vrees voor vervolging of een reëel risico op ernstige schade betreffende die elementen waar geen twijfel over bestaat, te toetsen. Het moet in deze evenwel gaan om die elementen die de nood aan internationale bescherming kunnen rechtvaardigen.

Wanneer een verzoeker bepaalde aspecten van zijn verklaringen niet staft met schriftelijke of andere bewijzen, dan bepaalt artikel 48/6, § 4, van de Vreemdelingenwet dat deze aspecten geen bevestiging behoeven indien aan de volgende cumulatieve voorwaarden is voldaan:

- a) de verzoeker heeft een oprechte inspanning geleverd om zijn verzoek te staven;*
- b) alle relevante elementen waarover de verzoeker beschikt, zijn voorgelegd, en er is een bevredigende verklaring gegeven omtrent het ontbreken van andere bewijskrachtige elementen;*
- c) de verklaringen van de verzoeker zijn samenhangend en aannemelijk bevonden en zijn niet in strijd met de algemene en specifieke informatie die gekend en relevant is voor zijn verzoek;*
- d) de verzoeker heeft zijn verzoek om internationale bescherming zo spoedig mogelijk ingediend, of hij heeft goede redenen kunnen aanvoeren waarom hij nagelaten heeft dit te doen;*
- e) de algemene geloofwaardigheid van de verzoeker is komen vast te staan."*

2.3.3. Ingevolge artikel 49/3 van de Vreemdelingenwet worden de verzoeken om internationale bescherming van verzoekers in hetgeen volgt bij voorrang onderzocht in het kader van het Internationaal Verdrag betreffende de Status van Vluchtelingen, ondertekend te Genève op 28 juli 1951 en goedgekeurd

bij wet van 26 juni 1953 (hierna: het Verdrag van Genève), zoals bepaald in artikel 48/3, en vervolgens in het kader van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.

De Raad dient daarbij een arrest te vellen dat op afdoende wijze gemotiveerd is en aangeeft om welke redenen verzoekers al dan niet voldoen aan de criteria, zoals bepaald in de artikelen 48/3 en 48/4 van de Vreemdelingenwet. Gelet op het devolutieve karakter van onderhavig beroep, dient hij daarbij, zo weze herhaald, niet noodzakelijk in te gaan op alle aangevoerde argumenten.

2.3.4. Luidens artikel 39/69, § 1, tweede lid, 4°, van de Vreemdelingenwet moet het verzoekschrift op straffe van nietigheid *“een uiteenzetting van de feiten en middelen bevatten die ter ondersteuning van het beroep worden ingeroepen”*. Onder *“middel”* wordt begrepen: *“een voldoende duidelijke omschrijving van de door de bestreden beslissing(en) overtreden rechtsregel of rechtsprincipe en van de wijze waarop die rechtsregel of dat rechtsprincipe door de bestreden beslissing(en) wordt geschonden”* (RvS 22 januari 2010, nr. 199.798).

Verzoekers preciseren niet op welke wijze artikel 57/7 van de Vreemdelingenwet specifiek door de bestreden beslissingen zou (kunnen) zijn geschonden. Derhalve wordt de schending van dit artikel niet dienstig aangevoerd.

2.3.5. De formele motiveringsplicht, voorgeschreven in de artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen en in artikel 62, § 2, eerste lid, van de Vreemdelingenwet, heeft tot doel de betrokkene een zodanig inzicht in de motieven van de beslissing te verschaffen, dat hij in staat is te weten of het zin heeft zich tegen die beslissing te verweren met de middelen die het recht hem verschaft. De motieven die aan de bestreden beslissingen ten grondslag liggen, kunnen op eenvoudige wijze in deze beslissingen worden gelezen en uit het verzoekschrift blijkt dat verzoekers deze motieven kennen en aan een inhoudelijke kritiek onderwerpen. Bijgevolg is het doel van de formele motiveringsplicht *in casu* bereikt en voeren zij in wezen de schending aan van de materiële motiveringsplicht.

De materiële motiveringsplicht, de vereiste van deugdelijke motieven, houdt in dat de bestreden beslissingen op motieven moeten steunen waarvan het feitelijk bestaan naar behoren is bewezen en die in rechte ter verantwoording van de beslissingen in aanmerking kunnen genomen worden. Dit onderdeel van het enig middel zal dan ook vanuit dit oogpunt worden onderzocht.

2.3.6. Dient in dit kader vooreerst te worden vastgesteld dat verzoekers de bestreden beslissingen in het geheel niet aanvechten of betwisten waar terecht wordt gesteld dat in hun hoofde geen bijzondere procedurele noden konden worden vastgesteld, dat redelijkerwijze kan worden aangenomen dat hun rechten werden gerespecteerd en dat zij konden voldoen aan hun verplichtingen.

2.3.7. Beoordeling in het licht van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet

2.3.7.1. Verzoekers vrezen bij terugkeer naar hun land van herkomst, Georgië, te worden vervolgd door S., de broer van verzoekster. Dit omdat de familie van verzoekster de relatie tussen haar en verzoeker niet goedkeurt.

Blijkens de bestreden beslissingen hebben verzoekers doorheen hun verklaringen niet aannemelijk gemaakt dat zij een persoonlijke vrees voor vervolging, zoals vastgesteld in het Verdrag van Genève, hebben, noch dat zij bij terugkeer naar Georgië een reëel risico op ernstige schade, zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming, lopen. Vooreerst (i) kunnen er ernstige vragen gesteld worden bij de door verzoekers aangehaalde vrees voor vervolging door verzoeksters broer S. Zo (a) legde verzoeker tegenstrijdige verklaringen af bij de Dienst Vreemdelingenzaken en bij het commissariaat-generaal over de omvang van het incident dat plaatsvond op 20 januari 2023, waarbij hij ineens werd geslagen door S. Voorts (b) kunnen er vragen gesteld worden bij de logica van hun relaas. Vervolgens (c) kunnen er ook vragen gesteld worden bij hun verklaringen met betrekking tot het contact dat zij hadden met S. na hun vertrek uit Georgië. Verder (d) is het ook opmerkelijk dat verzoekster de dreigberichten die zij in april 2023 van S. kreeg bij de Dienst Vreemdelingenzaken niet ter sprake bracht. Bovendien (e) is het gedrag van verzoekers na hun vertrek niet in overeenstemming te brengen met hun vrees voor vervolging door S. Daarnaast (ii) dient te worden vastgesteld dat verzoekers – zelfs indien geloof zou worden gehecht aan hun problemen met verzoeksters broer S. – hoe dan ook niet aannemelijk maken dat zij niet zouden kunnen rekenen op bescherming van hun nationale autoriteiten indien zij zouden worden bedreigd omwille van hun relatie. Verder (iii) oordeelt de commissaris-generaal dat de problemen die verzoekster verklaarde

te kennen omwille van haar deelname aan manifestaties niet als vervolging in de zin van het Verdrag van Genève kunnen worden beschouwd. Tot slot (iv) kunnen de door verzoekers neergelegde documenten, omwille van de in de bestreden beslissingen vervatte redenen, aan de voorgaande vaststellingen niets wijzigen.

In de bestreden beslissingen wordt op omstandige wijze gemotiveerd aangaande bovenvermelde vaststellingen. De Raad stelt vast dat verzoekers er in het voorliggend verzoekschrift niet in slagen om voormelde motieven van de bestreden beslissingen te verklaren of te weerleggen. Verzoekers beperken zich tot het poneren van een vrees voor vervolging, het herhalen van een aantal eerder afgelegde verklaringen, het uiten van blote beweringen en het tegenspreken van de bevindingen van de commissaris-generaal, waarmee zij echter deze bevindingen niet weerleggen of ontkrachten en een beweerde vrees voor vervolging niet aannemelijk maken.

2.3.7.2. Na lezing van het administratief dossier besluit de Raad, in navolging van de commissaris-generaal, dat verzoekers niet aannemelijk maken dat zij hun land van herkomst zijn ontvlucht of dat zij er niet naar zouden kunnen terugkeren omwille van een gegronde vrees voor vervolging in vluchtelingenrechtelijke zin.

2.3.7.3. Vooreerst, wat betreft de problemen die verzoekster in Georgië verklaarde te kennen omwille van haar deelname aan manifestaties – zij kreeg hierdoor minder uren op school, waardoor haar inkomen daalde en zij uiteindelijk haar werk moest verlaten –, oordeelde de commissaris-generaal terdege het volgende:

“Deze en soortgelijke problemen zijn betreurenswaardig maar kunnen naar aard, intensiteit en draagwijdte niet worden beschouwd als vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie of als ernstige schade zoals bedoeld in de definitie van subsidiaire bescherming. Bovendien bleek uit uw verklaringen dat u in staat was om ander werk te vinden. U verklaarde namelijk dat u begon te werken bij een Italiaans bedrijf en dat u bijles gaf aan kinderen (CGVS, p. 4).”

Verzoekers laten deze overwegingen, die pertinent en draagkrachtig zijn en steun vinden in het administratief dossier, volledig onverlet, zodat ze bij gebrek aan enig dienstig en concreet verweer, onverminderd overeind blijven en door de Raad tot de zijne worden gemaakt.

2.3.7.4. Vervolgens treedt de Raad de commissaris-generaal bij dat er vraagtekens kunnen geplaatst worden bij de geloofwaardigheid, minstens bij de ernst, van het door verzoekers gezamenlijk voorgehouden relaas dat zij omwille van hun relatie bedreigd worden door verzoeksters broer S.

2.3.7.4.1. De commissaris-generaal merkt in deze in eerste instantie op dat verzoekers tegenstrijdige verklaringen aflegden bij de Dienst Vreemdelingenzaken en bij het commissariaat-generaal over de omvang van het incident dat plaatsvond op 20 januari 2023, waarbij verzoeker werd ineengeslagen door S., alsook inzake de dreigberichten die zij in april 2023 van verzoeksters broer S. kregen. De bestreden beslissingen luiden in dit verband terdege als volgt:

“Om te beginnen legde u tegenstrijdige verklaringen af bij de DVZ en op het CGVS over de omvang van het incident dat plaatsvond op 20 januari 2023, waarbij u ineens werd geslagen door S.. Bij de DVZ verklaarde u louter dat er een woordenwisseling met de broer van L. plaatsvond en dat hij u dan fysiek aanviel. Hierdoor geraakte u gekwetst aan uw voet, maar u had geen medische zorgen nodig (Vragenlijst CGVS, vraag 5). Op het CGVS verklaarde u echter dat de broer van L. u zwaar in elkaar had geslagen (CGVS, p. 8; 9; 10). U verklaarde dat hij u zo zwaar fysiek had geslagen, dat u op een bepaald moment niet meer kon opstaan (CGVS, p. 9). U voelde zich zo slecht van de slagen, dat u L. niet kon helpen toen zij werd meegenomen door haar broer (CGVS, p. 9). Bovendien verklaarde u dat u niet naar het ziekenhuis ging, maar dat u thuis wel medische verzorging van M. M., een vriendin die arts is (CGVS, p. 10). U verklaarde dat u blauwe plekken had in uw gezicht en dat uw tand en been gekwetst waren (CGVS, p. 9). Tot slot verklaarde u dat u wat tijd nodig had om te herstellen (CGVS, p. 10). Aangezien dit incident het startpunt was van jullie problemen, dit het moment was waarop u te weten kwam dat S. op de hoogte was van jullie relatie, waarop L. werd meegenomen door haar broer en dit het enige moment was waarop S. fysiek geweld tegen u gebruikte, kan verwacht worden dat u hierover eenduidige verklaringen aflegt bij de DVZ en op het CGVS. Bijgevolg ondermijnt dit de ernst en de omvang van incident dat plaatsvond op 20 januari 2023.

[...]

Verder dient ook opgemerkt te worden dat het opmerkelijk is dat L. de dreigberichten die jullie kregen in april 2023 van S. bij de DVZ niet ter sprake bracht. L. verklaarde dat jullie op 25 april dreigberichten hadden gekregen van haar broer S. (CGVS L., p. 5), waarvan jullie overigens screenshots neerlegden (zie administratief dossier, groene map). Bij de DVZ verklaarde zij op 26 april dat jullie nog contact hadden met haar broer van 12/02 tot 24/02 (Vragenlijst DVZ L., vraag 5), maar zij vermeldde de dreigberichten van een dag eerder niet. Na confrontatie verklaarde zij dat zij het had over echte gesprekken en zij verklaarde dat ze wel had vermeld dat haar broer jullie bedreigde, maar dat haar de concrete vraag niet werd gesteld (CGVS, p. 6). Dit is echter geen afdoende verklaring. Uw echtgenote kreeg de vraag of de problemen waren opgelost door het huwelijk, waarbij ze spontaan melding maakte van de contacten tussen 12/02 en 24/02 en het feit dat S. zijn mening over de relatie behield. Er kan verwacht worden dat zij op dat moment ook melding maakte van die dreigberichten, zeker aangezien u daarin met de dood werd bedreigd (CGVS L., p. 6). Bijgevolg ondermijnt dit opnieuw de ernst van de vrees die u en L. koesteren tegenover uw schoonbroer S.”

Deze overwegingen zijn pertinent en draagkrachtig en vinden allen steun in het administratief dossier.

Waar verzoekers de voorgaande vaststellingen in het verzoekschrift trachten te vergoelijken door te wijzen op het gegeven dat hen bij de Dienst Vreemdelingenzaken gevraagd werd om kort te zijn, merkt de Raad op dat verzoekers bij het begin van hun persoonlijke onderhoud bij het commissariaat-generaal uitdrukkelijk hun tevredenheid uitdrukten over het interview bij de Dienst Vreemdelingenzaken (administratief dossier, notities persoonlijk onderhoud verzoeker, p. 2-3 en notities persoonlijk onderhoud verzoekster, p. 2-3). Tevens wenst de Raad te onderstrepen dat, hoewel verzoekers gevraagd werd om kort te zijn, hen ook gevraagd werd om alle feiten die hebben geleid tot hun vlucht uit hun land van herkomst uiteen te zetten. Bovendien mag van een verzoeker om internationale bescherming, die beweert te vrezen voor zijn leven en vrijheid en daarom de bescherming van de Belgische autoriteiten vraagt, worden verwacht dat deze alle elementen ter ondersteuning van zijn verzoek om internationale bescherming op correcte wijze en zo accuraat mogelijk aanbrengt, zeker de elementen die de directe aanleiding vormen van zijn vertrek of vlucht uit het land van herkomst. Hij dient dit zo volledig en gedetailleerd mogelijk te doen en dit reeds van bij het eerste interview, daar op hem de verplichting rust om zijn volledige medewerking te verlenen aan de procedure om internationale bescherming. Dat de procedure bij de Dienst Vreemdelingenzaken een andere finaliteit heeft en dat aldaar gevraagd wordt om het relaas kort samen te vatten, vormt in het geheel geen verklaring voor het feit dat verzoeker de omvang van het incident volledig anders omschreef bij de Dienst Vreemdelingenzaken dan bij het commissariaat-generaal en verzoekster bij de Dienst Vreemdelingenzaken geen melding maakte van het gegeven dat zij dreigberichten kregen van haar broer S. in april 2023. Dit betreffen namelijk kernelementen van hun relaas. Verwacht kon bijgevolg worden dat verzoeker doorheen de administratieve procedure consistente verklaringen aflegt over de omvang van het incident en dat verzoekster bij de Dienst Vreemdelingenzaken spontaan melding zou gemaakt hebben van het gegeven dat zij dreigberichten kregen van haar broer S. in april 2023.

Wat betreft de tegenstrijdigheden tussen verzoekers opeenvolgende verklaringen inzake de omvang van het incident van 20 januari 2023, betogen verzoekers in het verzoekschrift nog dat verzoeker bij de Dienst Vreemdelingenzaken enkel zijn zwaarste verwonding vermeldde en hij, wanneer hij zei dat hij geen medische zorgen nodig had, bedoelde dat hij dat zijn verwonding geen medische zorgen bij een officiële dokter of ziekenhuis vereiste. Met dit betoog slagen zij er echter geenszins in de voormelde tegenstrijdigheden te verschonen. Enerzijds werd verzoeker, nadat hij verklaarde dat hij bij het incident van 20 januari 2023 door verzoeksters broer S. fysiek werd aangevallen, bij de Dienst Vreemdelingenzaken uitdrukkelijk gevraagd of hij hierdoor verwondingen opliep, waarop hij enkel antwoordde dat hij zijn voet had gekwetst. Er valt niet in te zien waarom verzoeker zich bij het beantwoorden van die vraag zou beperken tot zijn zwaarste verwonding. Het gegeven dat hij er kort moest zijn, kan dit in ieder geval – gelet op het voorgaande – niet verklaren. Bovendien, zelfs indien verzoeker bij de Dienst Vreemdelingenzaken bedoelde dat zijn zwaarste verwonding de kwetsuur aan zijn voet betrof, dan nog beschreef hij de omvang van zijn verwondingen, en overigens ook van het incident op zich volledig anders bij het commissariaat-generaal. Daar verklaarde hij immers dat hij zo zwaar door S. in elkaar geslagen werd dat hij op een bepaald moment niet meer kon opstaan (administratief dossier, notities persoonlijk onderhoud verzoeker, p. 10). Een fysieke aanval met als ernstigste verwonding een blessure aan zijn voet, zoals verzoeker bij de Dienst Vreemdelingenzaken verklaarde, is geenszins van dezelfde omvang als een fysieke aanval waardoor men niet meer van de grond kan opstaan. Anderzijds oordeelt de Raad dat de zorgen van een vriendin die arts is bij verzoeker thuis, nog steeds zorgen van een arts en aldus medische zorgen betreffen. Dat verzoeker bij de Dienst Vreemdelingenzaken uitdrukkelijk verklaarde geen medische zorgen nodig gehad te hebben na het kwetsieuze incident van 20

januari 2023, terwijl hij bij het commissariaat-generaal verklaarde verzorgd te zijn geweest bij hem thuis door een vriendin die arts is, wat redelijkerwijze medisch zorg uitmaakt, vormt aldus wel degelijk een verdere tegenstrijdigheid aangaande de omvang van het incident op 20 januari 2023, waarbij hij door verzoeksters broer S. in elkaar werd geslagen en wat het startpunt uitmaakte van verzoekers' problemen.

Wat betreft het niet vermelden door verzoekster bij de Dienst Vreemdelingenzaken van de dreigberichten die zij ontvingen van S. de dag voor dit interview, wijzen verzoekers erop dat verzoeksters verklaring, dat zij enkel nog contact hadden met haar broer in februari 2023, dient te worden gekaderd als antwoord op de vraag of hun problemen niet opgelost waren door te trouwen. Volgens verzoekers antwoordde verzoekster hier dan ook terecht op dat zij haar broer in februari 2023 nog hoorden en zij moesten vaststellen dat de broer zich tegen hun relatie bleef uitspreken. Zij voegen hieraan toe dat haar nergens werd gevraagd of ze dreigberichten ontving of welke problemen zich nog hebben gesteld na hun aankomst in België. De Raad merkt op dat verzoekster niet als dusdanig wordt verweten dat zij geen melding maakte van de dreigberichten in haar antwoord op de vraag inzake het al dan niet opgelost zijn van hun problemen na hun huwelijk. De commissaris-generaal verduidelijkte enkel dat verzoekster bij de Dienst Vreemdelingenzaken enkel melding maakte van het contact dat zij hadden met haar broer in februari 2023. Verzoekster wordt wel verweten dat zij tijdens dit interview niet spontaan melding maakte van de dreigberichten die zij van haar broer ontvingen. Dit kon redelijkerwijze van haar verwacht worden – zonder dat hiernaar uitdrukkelijk gevraagd werd – daar dit een kernelement van hun relaas betreft, en te meer daar zij deze berichten – volgens de *screenshots* van deze berichten die zij bij het commissariaat-generaal neergelegde – net de dag voor het interview ontvingen. Te dezen merkt de Raad nog op dat ook verzoeker geen melding maakte van deze dreigberichten bij de Dienst Vreemdelingenzaken, wat, omwille van dezelfde redenen, nochtans ook redelijkerwijze van hem mocht worden verwacht.

2.3.7.4.2. Tevens plaatst de commissaris-generaal terecht volgende vraagtekens bij de logica van het gezamenlijk door verzoekers voorgehouden relaas:

“Het is opmerkelijk dat S. u enerzijds zwaar in elkaar slaat (CGVS, p. 9-10) en L. onder dwang meeneemt (CGVS, p. 10), maar dat hij anderzijds L. na een week laat terugkeren naar Tbilisi, haar enkel telefonisch controleert en u niet meer lastig valt (CGVS, p. 11; 13). De ernst waarmee hij u en L. bedreigde op 20 januari staat haaks op de manier waarop hij haar een week later schijnbaar zonder al te veel restricties laat terugkeren naar Tbilisi. Bijgevolg roept dit vragen op bij de ernst van de bedreigingen van S. en de vrees die daaruit in jullie hoofde voortvloeit.”

Verzoekers trachten het voorgaande te vergoelijken door te verwijzen naar verzoekers verklaring tijdens het persoonlijk onderhoud bij het commissariaat-generaal dat verzoekster na een week terug naar Tbilisi kon keren omdat ze haar familie ervan kon overtuigen dat de kinderen waaraan ze bijles gaf op haar zaten te wachten. Deze reden is geenszins dermate dringend dat het kan verantwoorden waarom verzoeksters familie, amper een week nadat ze verzoeker ernstig in elkaar sloegen en verzoekster onder dwang met zich meenamen, haar terug naar Tbilisi zouden laten gaan. Voorts zijn verzoekers het geenszins eens dat verzoekster naar Tbilisi kon terugkeren zonder al te veel restricties en wijzen zij op het feit dat verzoeksters broer haar vergezelde tot aan haar woonst en hij haar locatie/positie nadien dagelijks controleerde door haar te bellen via videochat en contact op te nemen met haar vriendinnen. De Raad merkt op dat deze restricties verzoekster nog steeds toelaten (en ook effectief toelieten) om terug contact op te nemen met verzoeker. Deze restricties zijn aldus wel degelijk beperkt in het licht van het gedrag van verzoeksters familie de week voordien en zijn niet in lijn met dit gedrag. Deze beperkte restricties kunnen evenmin verantwoorden waarom verzoekster mocht terugkeren naar Tbilisi, ondanks wat er een week eerder gebeurde en maken dit juist des te meer eigenaardig. Gelet op het voorgaande heeft de verwerende partij zich geenszins schuldig gemaakt aan een partiële lezing van verzoekers verklaringen en oordeelde zij wel degelijk terecht dat het gezamenlijk voorgehouden relaas onlogische/moeilijk met elkaar te verzoenen elementen bevat.

Voorts opperen verzoekers in het verzoekschrift in dit verband dat zij minstens allebei ten gronde dienden te worden gehoord over alle elementen die relevant waren voor de beoordeling van hun verzoeken om internationale bescherming. In dit verband hekelen zij dat verzoeksters persoonlijk onderhoud bij het commissariaat-generaal slechts anderhalf uur – en ten gronde slechts een uur – duurde, dat zij op geen enkel moment een vrij relaas mocht uiteenzetten en zij enkel werd gehoord over het profiel van haar vader – informatie die volgens hen vereist was, doch niet voldoende voor de beoordeling van hun verzoeken – en niet over andere kernelementen zoals haar gevangenneming door haar familie.

De Raad stelt vast dat verzoekster tijdens haar persoonlijk onderhoud wel degelijk en uitvoerig bevraagd is over verschillende elementen van het gezamenlijk voorgehouden relaas. Naast het profiel van haar vader, werd zij ook bevraagd over het incident op 20 januari 2023, haar gevangenneming door haar familie en haar daaropvolgende terugkeer naar Tbilisi (administratief dossier, notities persoonlijk onderhoud verzoekster, p. 9-10). Waar verzoekster meent dat zij nog bijkomende inlichtingen kon geven over het een of het andere onderwerp, benadrukt de Raad dat het verzoekster is die de door haar aangevoerde vrees voor vervolging of ernstige schade dient aannemelijk te maken en het objectieve en ernstige karakter ervan moet aantonen en dat het niet de taak is van de commissaris-generaal, dan wel de Raad zelf de lacunes in de bewijsvoering van de vreemdeling op te vullen (RvS 5 juli 2007, nr. 173.197). De Raad oordeelt verder dat, indien verzoekster meent dat zij over een of ander onderwerp nog (bijkomende) inlichtingen heeft, zij dit kon vertellen tijdens het persoonlijk onderhoud of bijkomende schriftelijke verklaringen kon afleggen. Niettegenstaande verzoekster blijkens de lezing van de notities geen vrij relaas uiteen kon zetten, had zij wel ruim de mogelijkheid, aan de hand van de veelvuldige gesloten vragen en verder spontaan, melding te maken van bijkomende elementen over deze onderwerpen, minstens wanneer zij hierover bevraagd werd of op het einde van het persoonlijk onderhoud wanneer haar gevraagd werd of zij alle redenen voor haar vertrek had uiteengezet (*ibid.*, p. 12). Verzoekster verklaarde overigens uitdrukkelijk dat zij Georgië om dezelfde redenen als verzoeker heeft verlaten. De duur van een gehoor betreft voorts geenszins een indicatie voor de grondigheid en volledigheid van het gehoor, noch houdt dit een oordeel in over de kwaliteit van het onderzoek naar het vluchtrelaas. Het thans louter wijzen op de duur van het persoonlijk onderhoud is geenszins van aard de motieven van de bestreden beslissing in een ander daglicht te plaatsen. Tot slot benadrukt de Raad dat verzoekster ook in het verzoekschrift bijkomende inlichtingen kon verschaffen. Mede gelet op het voorgaande slaagde zij er niet in om bijkomende elementen aan te brengen die een ander licht werpen op voorgaande pertinente vaststellingen.

Waar verzoekers opwerpen dat ten tijde van hun persoonlijk onderhoud Georgië nog werd gekwalificeerd als een veilig land van herkomst en dat Georgië inmiddels van de lijst van veilige landen is weggehaald, stipt de Raad aan dat het gegeven dat het herkomstland van verzoekers niet langer vermeld staat op de lijst van veilige landen van herkomst enkel tot gevolg heeft dat hun verzoeken niet langer behandeld kunnen worden overeenkomstig artikel 57/6/1, § 1, eerste lid, b), van de Vreemdelingenwet, dat voorziet in een versnelde procedure voor de behandeling van verzoeken om internationale bescherming van personen uit landen die aangemerkt zijn als veilig land van herkomst, en dat ook het (weerlegbaar) vermoeden dat bij personen afkomstig uit een veilig land van herkomst geen vrees voor vervolging of reëel risico op ernstige schade aanwezig is niet van toepassing is op hen. Niettegenstaande Georgië ten tijde van het persoonlijk onderhoud van verzoekers op 16 juni 2023 nog als een veilig land van herkomst werd beschouwd, aangezien het koninklijk besluit van 7 april 2023 ter vastlegging van de lijst van veilige landen van herkomst waarop Georgië niet langer fungeert pas bekend werd gemaakt in het Belgisch Staatsblad van 10 juli 2023, blijkt uit de notities van de persoonlijke onderhouden van zowel verzoekster als verzoeker dat er voldoende aandacht werd besteed aan de mogelijkheid tot het inroepen van nationale bescherming en dat de persoonlijke onderhouden grondig werden gehouden en geen leemten vertonen. Naderhand werd het onderzoek van de beider beschermingsverzoeken afgesloten met een beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en tot weigering van de subsidiaire beschermingsstatus.

2.3.7.4.3. Vervolgens doen verzoekers' verklaringen met betrekking tot het contact dat zij hadden met S. na hun vertrek uit Georgië afbreuk aan de geloofwaardigheid van (de ernst van) het gezamenlijk voorgehouden relaas.

Vooreerst doet het feit dat verzoekers ook na hun vertrek uit Georgië medio februari 2023 nog in contact stonden met S. afbreuk aan de ernst van het door hen gezamenlijk voorgehouden relaas. Zoals blijkt uit door de verwerende partij tijdens de administratieve procedure verrichte sociale media-onderzoek (administratief dossier, map landeninformatie) en de verklaringen die verzoekers aflegden tijdens het persoonlijk onderhoud bij het commissariaat-generaal en het verzoekschrift, zijn verzoekers beiden bevriend met S. op *Facebook*, hebben zij beiden berichten van hem *geliket* en heeft verzoekster ook persoonlijke berichten naar hem gestuurd. Te dezen merkt de Raad op dat geenszins valt in te zien waarom verzoekster – en vooral verzoeker – bevriend is/zijn met S. op *Facebook*. Nog los van hoe, waarom en wanneer deze connectie tot stand kwam, is het – omwille van het gegeven dat S. hierdoor hun locatie mogelijks zou kunnen achterhalen – opmerkelijk dat deze connectie na hun vertrek uit Georgië nog steeds bestaat. Dat verzoekers nog bevriend zijn met S. na hun vertrek valt immers moeilijk te rijmen met het hebben van een gegronde vrees voor vervolging, minstens met de ernst van de voorgehouden vrees die volgens verzoekers reeds bestond op het moment van hun vertrek (administratief dossier, notities persoonlijk onderhoud verzoekster, p. 7). Voorts is het opmerkelijk dat verzoekers nog contact

opnamen met S. na hun vertrek uit Georgië, ondanks dat zij hun land van herkomst verlieten en een verzoek om internationale bescherming indienden in een ander land ten gevolge van een vrees voor vervolging vanwege S. Het stellen van dergelijk gedrag na hun vertrek valt dan ook geenszins te rijmen met het hebben van een gegronde vrees voor vervolging, minstens met de ernst van de voorgehouden vrees die volgens verzoekers reeds bestond op het moment van hun vertrek. Het gegeven dat S. hun locatie niet onmiddellijk kan achterhalen door het voormeld gedrag, neemt niet weg dat dit gedrag nog steeds bepaalde risico's met zich meebrengt. Deze overweging kan hier dan ook geen verschoning bieden. Dat S. de broer van verzoekster betreft en dat dit alles zich afspeelt in familiale context, doet geen afbreuk aan het gegeven dat verzoekers menen dat zij een gegronde vrees voor vervolging ten aanzien van S. koesteren. Dat S. geen onbekende is voor verzoekster, doet dan ook hoegenaamd geen afbreuk aan de voorgaande vaststellingen. Waar verzoekers in het verzoekschrift benadrukken dat dit alles kadert in verzoeningspogingen die zij na hun vertrek ondernamen (al dan niet naar aanleiding van de registratie van hun huwelijk), merkt de Raad op dat verzoekers verklaarden uit Georgië vertrokken te zijn uit vrees voor S. en dat dergelijke verzoeningspogingen, die impliceren dat er nog mogelijkheid tot verzoening is, op zich ook moeilijk te rijmen zijn met het hebben van een gegronde vrees voor vervolging, minstens met de ernst van de voorgehouden vrees. In deze dient te worden opgemerkt dat verzoekster haar broer reeds op 14 of 15 februari 2023 inlichtte over hun trouw en zij toen reeds op de hoogte waren van zijn reactie hierop, nl. dat hij bij zijn mening bleef. Sommige berichten die zij *liketen* dateren van na deze datum waardoor deze reacties geenszins kaderen binnen deze verzoeningspoging. In zoverre verzoekers bedoelen dat ze nadien nog verzoeningspogingen ondernamen, onderstreept de Raad dat deze verzoeningspogingen al helemaal niet te rijmen vallen met een gegronde vrees voor vervolging alsook de ernst van de voorgehouden vrees. Gelet op het voorgaande kan de geloofwaardigheid van (de ernst van) het voorgehouden relaas wel degelijk verder in twijfel getrokken worden.

Dit alles wordt nog versterkt in het licht van de twee bijkomende vaststellingen inzake verzoekers' verklaringen over hun contacten met S. na hun vertrek. Wat betreft verzoeker, merkt de commissaris-generaal terecht op dat hij volatiele verklaringen aflegt over het feit of hij al dan niet bevriend is met S. op *Facebook* en of hij hem al dan niet geblokkeerd had:

“Eerst verklaarde u dat u het zich niet meer kon herinneren, maar dat u dacht van niet (CGVS, p. 5). Onmiddellijk erna verklaarde u dan dat S. u een aantal keren had proberen bellen en dat u hem toen had geblokkeerd. U wist dat dit voor uw vertrek naar België was, maar niet meer precies wanneer (CGVS, p. 5). Later verklaarde u dan weer dat u niet wist wanneer u hem had geblokkeerd op Facebook (CGVS, p. 13). Bovendien verklaarde u toen dat u niet zeker wist of u hem echt geblokkeerd had of niet en dat hij mogelijks nog op uw vriendenlijst stond (CGVS, p. 13-14). Toen u gewezen werd op het feit dat jullie nog steeds bevriend zijn op Facebook (zie administratief dossier, blauwe map), antwoordde u dat u met blokkeren bedoelde dat u niet meer antwoordde en dat u hem geen berichten meer stuurde (CGVS, p. 14). Aangezien u Georgië hebt verlaten omwille van S., kan verwacht worden dat u een duidelijk antwoord kan bieden op de vraag of u hem al dan niet hebt geblokkeerd op Facebook. Het is overigens bijzonder opmerkelijk dat u zich niet zou kunnen herinneren of u al dan niet nog bevriend bent op Facebook met de persoon die u dreigt te vermoorden.”

In het verzoekschrift betogen verzoekers vooreerst dat verzoeker in zijn initiële verklaring in dit verband sprak over het laatste fysiek contact met S., en niet op hun contact via sociale media. Uit de neerslag van het persoonlijk onderhoud bij het commissariaat-generaal blijkt echter heel duidelijk dat verzoeker uitdrukkelijk bevraagd werd naar zijn connectie met S. op *Facebook*. Waar verzoekers in het verzoekschrift stellen dat verzoeker twijfelde omdat hij het eenvoudigweg niet meer wist en deze twijfel ook tot uiting bracht, merkt de Raad op dat verzoeker – wanneer hij verder bevraagd werd over dit onderwerp – uitdrukkelijk verklaarde dat hij S. geblokkeerd had en dat hij niet meer wist wanneer hij dit deed, wat tevens impliceert dat hij hem geblokkeerd heeft. Deze antwoorden getuigen geenszins van enige twijfel. In die zin legt verzoeker wel degelijk volatiele verklaringen af in dit verband. De Raad benadrukt bovendien nog dat het weinig aannemelijk is dat verzoeker zich niet zou kunnen herinneren of hij al dan niet nog bevriend is op *Facebook* met de persoon die hem dreigt te vermoorden. Waar verzoekers deze volatiele verklaringen in het verzoekschrift nog trachten te verschonen door te laten uitschijnen dat verzoeker niet wist wat blokkeren juist betekent, stelt de Raad vast dat verzoeker pas opmerkingen maakte over de betekenis van het woord 'blokkeren' nadat hij werd geconfronteerd met het gegeven dat hij nog steeds bevriend was met S. Indien hij werkelijk niet wist wat de *protection officer* bedoelde, stond het hem vrij verduidelijking te vragen de eerste keer dat dit woord gebruikt werd, *quod non*.

Daarnaast verklaart verzoekster dat zij geen *posts* van S. heeft geliket op *Facebook* (administratief dossier notities persoonlijk onderhoud verzoekster, p. 11), wat volledig haaks staat op de resultaten van het bovenvermeld sociale media-onderzoek. Na confrontatie verklaarde zij louter dat zij zich dit niet meer herinnerde, hetgeen geenszins ernstig is, en dat – indien zij dit had gedaan – zij dit louter deed in een poging om zich te verzoenen (*ibid.*, p. 11). Dit laatste is echter geen afdoende verklaring. Er kan verwacht worden dat verzoekster eenduidige verklaringen kan afleggen met betrekking tot haar interactie met S. op *Facebook*. Het is overigens opmerkelijk dat zij zich niet zou kunnen herinneren of zij al dan niet *posts* heeft geliket van S., aangezien zij net omwille van hem Georgië had verlaten. Bijgevolg ondermijnt dit verder en wel degelijk de geloofwaardigheid van de vrees voor vervolging voor S. Verzoekers slagen er niet in deze overweging in het verzoekschrift in een ander daglicht te plaatsen.

2.3.7.4.4. Tot slot oordeelt de Raad, in navolging van de verwerende partij, dat het gedrag van verzoekers na hun vertrek niet in overeenstemming te brengen is met hun vrees voor vervolging door S. In dit verband luiden de bestreden beslissingen als volgt:

“U verklaarde namelijk dat jullie Georgië hadden verlaten op 12 februari 2023 (CGVS, p. 5). Voor jullie een verzoek om internationale bescherming indienden in België, gingen jullie op 17 februari 2023 eerst nog naar Duitsland (CGVS, p. 5 & zie administratief dossier, groene map). Uiteindelijk keerden u en L. terug op 24 februari 2023 en jullie dienden diezelfde dag een verzoek om internationale bescherming in (CGVS, p. 5). Het is echter bijzonder opmerkelijk dat u – voor u een verzoek om internationale bescherming indiende – eerst enkele dagen in België verblijft, dan naar Duitsland gaat en dan terugkeert naar België om een verzoek om internationale bescherming in te dienen. U verklaarde dat u naar Duitsland ging omdat het een droom was van u en een vriend om de Berghain club te bezoeken en om een bezoek te brengen aan Berlijn (CGVS, p. 5; 16) Jullie dienden in Duitsland geen verzoek om internationale bescherming in, omdat het daar veel groter is dan in België en omdat u in België een groter veiligheidsgevoel had (CGVS, p. 16). Het feit dat u naar Duitsland ging om toeristische redenen – eerder dan een verzoek om internationale bescherming in te dienen in België of Duitsland – ondermijnt in sterke mate de ernst van uw en L.’s vrees voor vervolging door S. Verder verklaarden u en L. dat jullie hoopten dat de familie van L. jullie relatie toch nog zou accepteren en dat jullie daarom niet onmiddellijk asiël vroegen in België (CGVS, p. 16 & CGVS L., p. 10). Deze verklaring gaat echter niet op, aangezien L. haar broer reeds op 14 of 15 februari inlichtte over jullie trouw en jullie aldus nog voor het vertrek naar Duitsland op de hoogte waren van de reactie hierop (CGVS L., p. 5-6). Dat jullie op dat moment alsnog beslissen geen bescherming te vragen maar in de plaats daarvan een toeristische uitstap ondernemen, wijst op weinig vreesbewustzijn. Bovendien verklaarde L. dat jullie vrees dat S. u zou vermoorden, de rechtstreekse aanleiding voor jullie vertrek was (CGVS L., p. 7). Het feit dat jullie niet onmiddellijk een verzoek om internationale bescherming indienden, ondermijnt opnieuw de ernst van jullie vrees voor vervolging.”

Ook deze overwegingen zijn pertinent en draagkrachtig en vinden allen steun in het administratief dossier.

Door in het verzoekschrift louter te herhalen dat zij toen nog hoopten dat zij zich konden verzoenen met de familie van verzoekster, doen verzoekers geen afbreuk aan de voorgaande pertinente beoordeling. Tevens benadrukken verzoekers in het verzoekschrift hun profiel van jonge twintigers die hun land nooit eerder verlieten en stellen zij dat zij onbezonnen waren, doch wel zeker wisten dat zij veilig waren, waardoor zij niet meteen internationale bescherming verzochten bij aankomst in België, of tijdens hun bezoek in Duitsland. De Raad oordeelt dat van iemand die beweert zijn land te zijn ontvlucht vanwege een gegronde vrees voor vervolging en een dringende nood te hebben aan internationale bescherming redelijkerwijze kan verwacht worden dat die onmiddellijk, van zodra hij daartoe de kans krijgt, internationale bescherming zou aanvragen. Dat verzoekers zich veiliger voelden omdat zij zich in een ander land bevonden dan de familie van verzoekster, kan worden aangenomen. Doch kan juist verwacht worden dat zij dit gevoel van veiligheid zouden willen verzekeren door de nodige procedure te starten om te verhinderen dat ze deze veiligheid weer zouden verliezen. Hun profiel dat zij in het verzoekschrift benadrukken, kan hier geenszins afbreuk aan doen, integendeel. Verzoekers zijn twee personen van vijftientwintig jaar die ofwel gestudeerd hebben ofwel reeds enkele jaren werkervaring hebben, waardoor kan verwacht worden dat zij voldoende inzicht hebben in de situatie om de nodige stappen te ondernemen.

Waar verzoekers in deze in het verzoekschrift ook meer algemeen stellen dat onvoldoende rekening werd gehouden met hun profiel (als tegenpolen wat afkomst en opleiding betreft), merkt de Raad volledigheidshalve op dat verzoekers geenszins duiden waar dit onvoldoende in rekening werd gebracht, laat staan hoe dit de strekking van de bestreden beslissingen zou hebben kunnen beïnvloed.

2.3.7.5. De Raad stelt verder vast dat verzoekers, nog daargelaten de voorgaande vaststellingen onder punt 2.3.7.3. en 2.3.7.4. van het onderhavig arrest, alleszins niet aannemelijk maken dat zij voor wat betreft deze problemen geen of onvoldoende beroep konden doen – of bij een eventuele herhaling van deze problemen bij terugkeer naar Georgië zouden kunnen doen – op de hulp en/of bescherming van de Georgische autoriteiten.

In dit verband dient erop te worden gewezen dat van een verzoeker om internationale bescherming mag worden verwacht dat deze eerst alle redelijke mogelijkheden uitput om bescherming te verkrijgen in eigen land en dat internationale bescherming slechts kan worden verleend indien de verzoeker om internationale bescherming geen aanspraak kan maken op nationale bescherming. Dit vloeit voort uit artikel 1, A, (2), van het Verdrag Genève, waarnaar wordt verwezen in artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet en luidens hetwelk vereist is dat de verzoeker de bescherming van zijn land niet kan, of uit hoofde van de vrees voor vervolging op grond van de in datzelfde artikel bepaalde criteria niet wil inroepen enerzijds, en uit de bepalingen van artikel 48/4 van voormelde wet krachtens dewelke ook voor de toekenning van de subsidiaire beschermingsstatus is vereist dat de verzoeker zich niet onder de bescherming van *in casu* zijn land van herkomst kan of, wegens het reële risico op ernstige schade, wil stellen anderzijds. Luidens artikel 48/5, § 2, van de Vreemdelingenwet wordt bescherming in de zin van de artikelen 48/3 en 48/4 van deze wet in het algemeen geboden wanneer de Staat of partijen of organisaties, inclusief internationale organisaties, die de Staat of een aanzienlijk deel van het grondgebied beheersen, redelijke maatregelen tot voorkoming van vervolging of het lijden van ernstige schade treffen, onder andere door de instelling van een doeltreffend juridisch systeem voor de opsporing, gerechtelijke vervolging en bestraffing van handelingen die vervolging of ernstige schade vormen, en wanneer de verzoeker toegang tot een dergelijke bescherming heeft.

De Raad stelt vast dat uit de recente “COI Focus” betreffende “Georgië – Algemene situatie” van 16 januari 2023, waarnaar in de bestreden beslissingen verwezen wordt en waarnaar de weblink is opgenomen, blijkt dat er in Georgië redelijke maatregelen tot voorkoming van vervolging of het lijden van ernstige schade zijn getroffen in de zin van artikel 48/5 van de Vreemdelingenwet.

Uit voormelde informatie blijkt immers dat Georgië beschikt over een goed uitgebouwd rechtssysteem van hoven en rechtbanken. Iedere persoon die van mening is dat zijn rechten zijn geschonden, heeft de mogelijkheid om zich tot deze rechtsorganen te wenden alsook tot de *Public Defender*, die bevoegd is om (beschuldigingen van) mensenrechtenschendingen en discriminatie te onderzoeken. Door middel van *Legal Aid Service* voorziet de overheid in gratis juridisch advies voor elke Georgische burger. Kwetsbare personen kunnen tevens beroep doen op deze dienst voor gratis rechtsbijstand en vertegenwoordiging voor de rechtbank. Daarnaast is er een breed scala aan ngo's, waaronder *GYLA*, *Human Rights Center* en *Rights Georgia*, die de situatie op vlak van mensenrechten nauw opvolgen en tot wie de burger zich eveneens kan richten voor bijstand. Het rechtssysteem in Georgië is in transitie. Sinds de politieke omwenteling in de herfst van 2012 is heel wat vooruitgang geboekt op het vlak van het bieden van effectieve bescherming. Verschillende structurele initiatieven zijn reeds genomen en hebben in de praktijk gezorgd voor een grotere onafhankelijkheid en professionalisering van de rechterlijke macht. Niettemin er de laatste jaren sprake is van een stagnatie of zelfs achteruitgang op bepaalde vlakken, kan in het algemeen nog steeds gesteld worden dat bescherming geboden wordt door de Georgische autoriteiten, behoudens specifieke, individuele situaties waarin door middel van concrete elementen aangetoond kan worden dat dergelijke bescherming niet voorhanden is. Uit de beschikbare COI Focus van 16 januari 2023 blijkt dat een dergelijk gebrek aan bescherming voornamelijk voorkomt in *highprofile*-zaken, waarbij hooggeplaatste opposanten van het huidige regime of hooggeplaatste figuren uit het vorige regime gerechtelijk vervolgd worden. Dergelijke zaken worden doorgaans gemonitord door de *Public Defender* en door lokale en internationale organisaties, zodat redelijkerwijze verwacht kan worden dat er voldoende bewijzen voorhanden zijn om deze tekortkomingen te staven.

De Raad stipt hierbij nog aan dat bescherming die de nationale overheid biedt, doeltreffend moet zijn, maar niet absoluut. De overheid dient niet bescherming te bieden tegen elk feit begaan door derden; het volstaat dat redelijke maatregelen worden genomen (RvS 21 februari 2007, nr. 168.034). De overheid heeft de plicht om burgers te beschermen, maar deze plicht houdt geenszins een resultaatsverbintenis in (RvS 12 februari 2014, nr. 226.400).

Er kan worden besloten dat de Georgische autoriteiten in geval van eventuele (veiligheids-)problemen in het algemeen aan alle onderdanen voldoende bescherming kunnen bieden en maatregelen nemen in de zin van artikel 48/5 van de Vreemdelingenwet.

Door in het verzoekschrift louter te stellen dat zij terecht aangaven dat de politie in Georgië gepolitiseerd is en er bijzonder veel corruptie heerst, kunnen verzoekers de voorgaande analyse geenszins aan het wankelen brengen.

Het komt bijgevolg aan verzoekers zelf toe om in hun individuele, specifieke situatie aannemelijk te maken dat zij alle redelijke en nuttige mogelijkheden tot bescherming hebben uitgeput of, indien dat niet het geval is, er in hun individuele omstandigheden gegronde redenen voorhanden zijn waardoor van hen niet kan worden verwacht dat zij zich (opnieuw) tot de Georgische overheden wenden om bescherming te vragen. Zij slagen hier evenwel niet in.

Vooreerst stelt de Raad, in navolging van de verwerende partij, vast dat verzoekers geen hulp zochten bij de Georgische autoriteiten. Zo verklaarden zij geen klacht te hebben ingediend bij de politie of nooit naar een andere overheidsinstanties te zijn gestapt en verklaarde verzoekster dat zij geen concrete stappen hebben gezet om informatie te zoeken over de beschermingsmogelijkheden bij de overheid (administratief dossier, notities persoonlijk onderhoud verzoeker, p. 11-12 en notities persoonlijk onderhoud verzoekster, p. 7).

Waar verzoekers in dit verband tijdens hun persoonlijke onderhouden bij het commissariaat-generaal, alsook in het verzoekschrift, verwijzen naar het politiek profiel van verzoeksters vader en de invloed die hij heeft in Georgië, benadrukt de Raad dat het politiek profiel van verzoeksters vader, mede gelet op de door verzoekers tijdens de administratieve procedure neergelegde documenten, niet in twijfel wordt getrokken. Verzoekers slagen er echter geenszins in aannemelijk te maken dat, omwille van verzoeksters vader, in hun individueel geval geen overheidsbescherming beschikbaar of toegankelijk is, dan wel dat niet redelijkerwijze van hen kan worden verwacht dat zij zich wenden tot de Georgische overheid voor bescherming. Vooreerst oordeelt de Raad dat indien verzoekers werkelijk vrezen niet op bescherming van hun autoriteiten te kunnen rekenen vanwege het politiek profiel en de invloed van een bepaald persoon, er redelijkerwijze kan verwacht worden dat zij afdoende informatie kunnen geven over de politieke activiteiten van die persoon. In dit verband stelt de Raad vast dat, hoewel verzoekster blijk geeft van afdoende kennis over de activiteiten van haar vader in haar verklaringen, dit niet het geval is voor verzoeker. Zo verklaarde hij dat verzoeksters vader werkte op het gemeentehuis van Ghvankheti, maar niet wist wat hij precies deed of welke functie hij daar had (administratief dossier, notities persoonlijk onderhoud verzoeker, p. 6-7). Daarnaast verklaarde hij dat hij lid was van de regeringspartij en dat hij ondervoorzitter was van de verkiezingscommissie, doch ook dat hij geen verdere informatie had over zijn politieke activiteiten (*ibid.*, p. 6). Waar verzoeker in dit verband wijst op het gegeven dat hij verzoeksters vader niet persoonlijk kende, en hier in het verzoekschrift aan toevoegt dat hij desondanks bijzonder relevante informatie verschaft, benadrukt de Raad dat verzoeker – gelet op het voorgaande – geenszins afdoende informatie verschaft over de persoon die volgens hen zou verhinderen dat zij op bescherming van de Georgische autoriteiten zouden kunnen rekenen. Verder oordeelt de Raad dat het gegeven dat verzoeker de vader van verzoekster niet persoonlijk kende, niet wegneemt dat van hem redelijkerwijze kan verwacht worden dat hij verdere informatie zou verzamelen of vragen zou stellen (bij zijn echtgenote) over de persoon waardoor verzoekers vrezen niet op bescherming van hun autoriteiten te kunnen rekenen. De informatie over het politiek profiel van verzoeksters vader die zij in het verzoekschrift verschaffen zijn loutere *post factum*-verklaringen en doen geen afbreuk aan verzoekers initieel en merkwaardig gebrek aan kennis hieromtrent.

Bovendien kunnen zowel verzoeker als verzoekster onvoldoende concretiseren op welke manier verzoeksters vader invloedrijk was en hoe hij bijgevolg zou kunnen voorkomen dat zij bescherming zouden krijgen van de Georgische autoriteiten. Wat betreft de verklaringen van verzoekers, wijst de commissaris-generaal terecht op het volgende:

“Telkens u de kans kreeg om uit te leggen op welke manier uw schoonvader invloedrijk was, verwees u louter naar het feit dat hij S. – zijn zoon – had kunnen onttrekken aan de militaire dienstplicht (CGVS, p. 7; 12). Het militaire commissariaat is volgens u een heel machtige overheidsinstantie en hieruit blijkt dat uw schoonvader veel invloeden heeft bij andere overheidsinstanties (CGVS, p. 12). Dit is echter onvoldoende concreet en hiermee toont u niet aan op welke manier uw schoonvader zou verhinderen dat u in uw persoonlijke geval geen bescherming zou krijgen van uw autoriteiten. Verder had u geen concrete informatie over de banden of connecties van uw schoonvader (CGVS, p. 12). Vervolgens verwees u louter naar het feit dat hij actief was tijdens de verkiezingen in Georgië en dat hij werkt bij de overheidsinstanties (CGVS, p. 12), hetgeen vanzelfsprekend onvoldoende concreet is. Tot slot verwees u ook naar het feit dat in Georgië alles om vriendjespolitiek gaat en dat iemand veel invloed kan uitoefenen als die kennissen heeft binnen een overheidsinstantie (CGVS, p. 12). Zulke algemene blote beweringen zijn eveneens niet

afdoende. Bijgevolg slaagt u er niet in om aannemelijk te maken dat u niet zou kunnen rekenen op bescherming van uw autoriteiten omwille van uw schoonvader.”

In lijn met de verklaringen die verzoeker tijdens zijn persoonlijk onderhoud bij het commissariaat-generaal aflegde, benadrukken verzoekers in het verzoekschrift dat het ogenschijnlijk banaal voorbeeld, dat verzoeksters vader ervoor kon zorgen dat haar broer werd onttrokken aan de militaire dienstplicht, juist bijzonder veelzeggend is over de machtige positie die de man bekleedt en het netwerk dat hij kan inschakelen om zijn wil door te drukken. Te dezen stellen zij nog dat het bedingen van een vrijstelling van legerdienst bij het militair commissariaat in Georgië betekent dat er sprake is van een bijzonder invloedrijk figuur nu dit hoogst uitzonderlijk is en dat wanneer een persoon in staat is om een gezonde jongeman van zijn legerdienst vrij te laten stellen, hij ook in staat is om zijn contacten bij politiediensten aan te wenden om verzoekers het leven bijzonder zuur te maken en vervolging te verhinderen. De Raad stelt vast dat dit alles slechts gaat om louter blote beweringen die verzoekers geenszins kunnen staven aan de hand van enig concreet begin van bewijs. Dat verzoeksters vader ervoor zorgde dat haar broer werd onttrokken van zijn militaire dienstplicht, is wel degelijk onvoldoende concreet en toont niet aan op welke manier verzoeksters vader zou verhinderen dat verzoekers in hun persoonlijk geval geen bescherming zouden kunnen krijgen van de Georgische autoriteiten. Dat verzoeksters vader connecties heeft bij het leger in Georgië, betekent niet dat hij dit ook heeft in andere onderdelen van de Georgische autoriteiten. Waar zij in het verzoekschrift ook in dit verband onderstrepen dat verzoeker de vader van verzoekster niet kende en hij desondanks afdoende informatie kon verschaffen, onderstreept de Raad dat verzoeker ook hier, gelet op het voorgaande, geenszins afdoende verklaringen aflegde en dat hij verklaart geen bescherming te kunnen genieten van de Georgische autoriteiten omwille van de invloed van deze man, waardoor verwacht kan worden dat hij kan concretiseren hoe hij dit zou doen, minstens nadat hij zich hierover informeerde, al dan niet bij verzoekster.

Ook verzoekster slaagt er niet in dit te concretiseren, zoals in de bestreden beslissingen terdege als volgt wordt onderbouwd:

“Daarnaast dient opgemerkt te worden dat L. eveneens verklaarde dat jullie geen bescherming zochten omwille van haar vader (CGVS L., p. 7-8). Zij verklaarde dat hij veel kennissen met hoge functies binnen de regering had. Zo verklaarde zij dat hij opgroeide met Ma. Md., een parlamentslid (CGVS L., p. 8). Verder vertelde zij ook dat uw schoonvader goede banden had met So. B., een gedeputeerde van de Georgische Droom, en met de burgemeester van Terjola (CGVS L. p. 8). Hierbij dient opgemerkt te worden dat uw echtgenote op geen enkele wijze deze connecties staft. Daarnaast slaagt zij er ook niet in om deze connecties verder te concretiseren. Zo verklaarde zij louter dat So. een heel invloedrijke politieke figuur in jullie regio was en dat zij veel mensen kent binnen de regeringspartij (CGVS L., p. 8), hetgeen vanzelfsprekend onvoldoende concreet is. Verder verklaarde zij over Ma. dat hij een hoge functie heeft, maar zij wist niet welke functie hij precies had (CGVS L., p. 8), hetgeen opmerkelijk is. Verder slaagt uw echtgenote er niet in om aannemelijk te maken dat uw schoonvader door middel van deze connecties zou kunnen verhinderen dat jullie bescherming krijgen van de Georgische autoriteiten. Om te beginnen verwees zij louter naar het feit dat de overheidsinstanties corrupt zijn en dat de politie gepolitiseerd is (CGVS L., p. 8). Verder verklaarde zij louter dat haar vader door middel van zijn netwerk zou verhinderen dat jullie bescherming krijgen (CGVS L., p. 8). Tot slot verklaarde zij dat er veel gevallen zijn waar rechters omgekocht zijn (CGVS L., p. 8). Zulke algemene blote beweringen zijn vanzelfsprekend niet afdoende. Tot slot verwees L. ook naar het feit dat uw vader – met behulp van zijn kennissen - uw broer kon onttrekken van zijn dienstplicht (CGVS L., p. 8), hetgeen zoals eerder aangeven niet afdoende is.”

Deze overwegingen zijn pertinent en draagkrachtig en vinden allen steun in het administratief dossier. Door het louter hernemen van de verklaringen die verzoekster tijdens haar persoonlijk onderhoud bij het commissariaat-generaal aflegde, doen verzoekers geen afbreuk aan de voorgaande vaststellingen. Waar zij in het verzoekschrift in deze nog stellen dat het volledig persoonlijk onderhoud van verzoekster werd gewijd aan het profiel van haar vader waardoor voorbijgegaan werd aan andere belangrijke elementen, oordeelt de Raad enerzijds dat dit – gelet op het voorgaande – geenszins overeenkomt met wat blijkt uit de notities van het persoonlijk onderhoud, en anderzijds dat uit deze kritiek in ieder geval blijkt dat verzoekster van mening is dat zij voldoende mogelijkheden kreeg om te vertellen over het politiek profiel en de invloed van haar vader. Met dit betoog kunnen verzoekers dan ook geenszins afbreuk doen aan de voorgaande vaststellingen en staven zij nog steeds geenszins de beweerde connecties van verzoeksters vader.

Wat betreft de overige verklaringen die verzoekers in dit verband tijdens hun persoonlijke onderhouden aflegden, wordt in de bestreden beslissingen terecht als volgt overwogen:

“Om te beginnen verklaarde u dat jullie geen hulp zochten bij de overheid, omdat jullie vinden dat de politie corrupt is (CGVS, p. 11). Hiervoor baseerde u zich enerzijds op de verhalen die u hoorde van kennissen die werden gearresteerd tijdens manifestaties en anderzijds op het feit dat de Georgische overheid volgens u pro-Russisch en niet te vertrouwen is (CGVS, p. 11-12). Zulke algemene, onpersoonlijke en blote beweringen zijn vanzelfsprekend geen afdoende verklaring voor de reden waarom u geen bescherming zocht bij de Georgische autoriteiten. Met betrekking tot de verhalen die u hoorde van kennissen die werden gearresteerd tijdens manifestaties dient ook opgemerkt te worden dat dit een geheel andere context is dan de problemen waarvoor u internationale bescherming zoekt in België. Bijgevolg zijn deze weinig representatief voor uw zaak en kan verwacht worden dat u stappen zou ondernemen om bescherming te zoeken bij uw autoriteiten.

[...]

Verder verklaarde L. dat jullie geen bescherming zochten bij jullie autoriteiten omdat jullie eerst de reactie van haar familie op jullie huwelijk wilden afwachten (CGVS L., p. 7-8). Er kan echter verwacht worden dat – indien u werkelijk vreesde gedood te worden door de broer van L. – jullie verder stappen ondernamen of dat jullie – indien de familie van L. niet op gepaste wijze reageerde – op een later tijdstip bescherming zochten bij jullie autoriteiten.”

Ook deze overwegingen zijn pertinent en draagkrachtig en vinden allen steun in het administratief dossier. Met hun loutere bewering dat zij terecht aangaven dat de politie in Georgië gepolitiseerd is en er bijzonder veel corruptie heerst, kunnen zij ook aan het voorgaande geen afbreuk doen.

Daarnaast stelt de commissaris-generaal terdege vast dat uit de verklaringen van verzoekers blijkt dat zij ook geen bescherming zochten bij organisaties die losstaan van de overheid. In dit verband stelt de commissaris-generaal op goede gronden nog het volgende:

“Met betrekking tot de organisaties die losstaan van de overheid, verklaarde u louter dat zij onmachtig zijn en u niet kunnen helpen. Omdat de regering veel macht heeft en invloeden heeft op alle organisaties die bestaan in Georgië (CGVS, p. 13). Hiervoor baseert u zich op het de huidige politieke situatie in Georgië. U verklaarde dat Rusland 2 regio's bezet in uw land en dat de Georgische regering corrupt is, pro-Russisch is en de grenzen heeft geopend voor de Russen (CGVS, p. 13). Het louter verwijzen naar de algemene politieke situatie is vanzelfsprekend onvoldoende persoonlijk en niet afdoende.”

Verzoekers laten deze overwegingen, die pertinent en draagkrachtig zijn en steun vinden in het administratief dossier, geheel ongemoeid waardoor de Raad zich deze toe-eigent. Op basis van de voorgaande vaststellingen besluit de commissaris-generaal terecht dat verzoekers er niet in slagen aannemelijk te maken dat zij geen beroep zouden kunnen doen op een organisatie die losstaat van de overheid.

Gelet op het voorgaande slagen verzoekers er niet in aannemelijk te maken dat in hun individueel geval geen overheidsbescherming beschikbaar of toegankelijk is, dan wel dat niet redelijkerwijze van hen kan worden verwacht dat zij zich wenden tot de Georgische overheid voor bescherming

2.3.7.6. Verzoekers voeren voorts geen verweer tegen de motieven van de bestreden beslissingen met betrekking tot de door hen in de loop van de procedure voorgelegde documenten, zodat de Raad om dezelfde redenen als de commissaris-generaal, die genoegzaam en afdoende worden toegelicht in de bestreden beslissingen, deze stukken niet in aanmerking neemt als bewijs van de door hen voorgehouden vrees voor vervolging.

2.3.7.7. Het geheel aan documenten, objectieve landeninformatie en de verklaringen van verzoekers in acht genomen en bezien in hun onderlinge samenhang, acht de Raad het geheel aan de voormelde bevindingen voldoende determinerend om te besluiten dat verzoekers geen gronde vrees voor vervolging in de vluchtelingenrechtelijke zin aannemelijk maken.

In achtgenomen wat voorafgaat, kan niet worden aangenomen dat in deze is voldaan aan de cumulatieve voorwaarden, zoals bepaald in artikel 48/6, § 4, van de Vreemdelingenwet, en dat aan verzoekers het voordeel van de twijfel moet worden gegeven. Verzoekers' voorgehouden profiel kan hier, gelet op het voorgaande, niet anders over doen denken.

2.3.7.8. In acht genomen hetgeen voorafgaat, kan in hoofde van verzoekers geen gegronde vrees voor vervolging in de zin van artikel 1 van het Verdrag van Genève, zoals bepaald in artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet, in aanmerking worden genomen.

2.3.8. Beoordeling in het licht van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet

2.3.8.1. Met betrekking tot de ernstige schade, zoals bedoeld in artikel 48/4, § 2, a), van de Vreemdelingenwet, stelt de Raad vast dat verzoekers geen concrete elementen aanbrengen op basis waarvan het bestaan van een reëel risico op de doodstraf of executie in hun hoofde kan worden afgeleid. Ook uit de landeninformatie blijkt niet dat zij dergelijk risico lopen in Georgië.

2.3.8.2. In zoverre verzoekers zich met betrekking tot de ernstige schade, zoals bedoeld in artikel 48/4, § 2, b), van de Vreemdelingenwet, beroepen op dezelfde motieven als deze aangehaald ter staving van hun vrees voor vervolging, kan de Raad volstaan met te verwijzen naar de hoger gedane vaststellingen daarover.

Voorts wordt vastgesteld dat verzoekers geen andere concrete persoonlijke kenmerken en omstandigheden aantonen waaruit blijkt dat zij een reëel risico lopen op foltering of onmenselijke of vernederende behandeling of bestraffing omdat zij specifiek worden geviséerd. Verzoekers maken geen gewag van andere persoonlijke problemen die zij de laatste jaren in Georgië zouden hebben gekend.

2.3.8.3. De subsidiaire beschermingsstatus kan niettemin worden verleend indien het aannemelijk is dat verzoekers een reëel risico op ernstige schade lopen met toepassing van artikel 48/4, § 2, c), van de Vreemdelingenwet. Verzoekers brengen geen concrete elementen aan waaruit kan blijken dat er heden in hun land en regio van herkomst een situatie heerst van willekeurig geweld als gevolg van een internationaal of binnenlands gewapend conflict die een ernstige bedreiging van hun leven of persoon impliceert, zoals bedoeld in artikel 48/4, § 2, c), van de Vreemdelingenwet, noch beschikt de Raad over algemeen bekende informatie waaruit dit blijkt.

2.3.8.4. Verzoekers tonen gelet op het voormelde niet aan dat in hun hoofde zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat zij bij een terugkeer naar Georgië een reëel risico zouden lopen op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2, van de Vreemdelingenwet.

2.3.9. Ingevolge bovenstaande vaststellingen kunnen verzoekers niet als vluchteling worden erkend in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet. Verzoekers tonen evenmin aan dat zij in aanmerking komen voor de toepassing van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet met betrekking tot de toekenning van de subsidiaire beschermingsstatus.

2.3.10. Waar verzoekers in hun verzoekschrift verwijzen naar artikel 3 van het EVRM, dient te worden vastgesteld dat de bevoegdheid van de commissaris-generaal in deze beperkt is tot het onderzoek naar de nood aan internationale bescherming in de zin van de artikelen 48/3 en 48/4 van de Vreemdelingenwet. Bovendien houden de bestreden beslissingen op zich geen verwijderingsmaatregel in.

2.3.11. Uit het voorgaande blijkt dat verzoekers niet aannemelijk maken dat de commissaris-generaal op basis van een niet correcte feitenvinding of op kennelijk onredelijke wijze tot de bestreden beslissingen is gekomen. De schending van de materiële motiveringsplicht, in het licht van de artikelen 48/3 en 48/4 van de Vreemdelingenwet, kan niet worden aangenomen.

2.3.12. Waar verzoekers in hoogst ondergeschikte orde vragen om de bestreden beslissingen te vernietigen, wijst de Raad erop dat hij slechts de bevoegdheid heeft om beslissingen van de commissaris-generaal tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus te vernietigen om redenen, vermeld in artikel 39/2, § 1, tweede lid, 2°, van de Vreemdelingenwet. Zoals blijkt uit wat voorafgaat, tonen verzoekers echter niet aan dat er een substantiële onregelmatigheid kleeft aan de bestreden beslissingen die door de Raad niet kan worden hersteld, noch tonen zij aan dat er essentiële elementen ontbreken die inhouden dat de Raad niet kan komen tot een bevestiging of een hervorming in de voorliggende zaken zonder aanvullende onderzoeksmaatregelen hiertoe te moeten bevelen. De verzoeken tot vernietiging kunnen bijgevolg niet worden ingewilligd.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De verzoekende partijen worden niet erkend als vluchteling.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partijen geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op eenentwintig februari tweeduizend vierentwintig door:

V. SERBRUYNS,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

K. VERKIMPEN,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

K. VERKIMPEN

V. SERBRUYNS